

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Če pošiljate (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so brezplačne prosto. — Uredništvo: Schillerjeva cesta št. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge doleže na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Za ali proti obstrukciji?

Mariborsko duhovniško časopisje se ne more v zadnjem času dovolj izpisati o »liberalnih« političnih falotih, ki da so baje naenkrat začeli ostuden boj proti klerikalnim poslanskim junakom v Gradcu in so s tem stopili v očiten boj proti obstrukciji itd. S tem da so ti »liberalni politični otročaji« izdali zahteve štajerskih Slovencev in pomagali Nemcem in nemškutarjem v boju proti slovenskim poslanecem. Isto pesem, kakor jo mariborsko klerikalno časopisje gode že nekaj tednov sem, si je zapel na klerikalnem shodu pri »belem volu« v Celju tudi dr. Benkovič in nas obenem prav krepko opsoval za lumpe, falote, otročaje in bog si vedi kaj še vse.

Ne kakor bi se čutili dolžne zagovarjati se nasproti neumnim in iz trte zvitim klerikalnim napadom, nasprotno, samo da pokažemo vso nesmiselnost in surovost političnega boja s strani klerikalcev, evo tu nekoliko besed:

Odkar obstoji narodna stranka, je v svojem časopisju in javno vedno dosledno zastopala stališče najodločnejšega boja proti krivicam, ki se nam štajerskim Slovincem kot tretjini vsega štajerskega prebivalstva s strani nemške večine v deželnem zboru in odboru prizadevajo. Na stotinah slučajev smo dokazali, kako krivično se postopa z nami v gospodarskem, šolskem in političnem oziru, kako se zanemarija naše kmetijstvo, dočim se na Zg. in Sred. Štajerskem razmetavajo stotisoči, kako se nemška večina roga našim zahtevam po regulacijah, kako zapuščena je naša slov. obrt, kako ošabno se zavračajo naše zahteve, glede meščanskega šolstva itd. Že vsa leta sem, odkar obstojimo kot politična organizacija, smo odločno zahtevali od slov. poslancev v deželnem zboru, naj z neizprosno bojem vsaj deloma spremenijo današnji način uprave v deželi. In ko smo letos zopet videli, kako se je v deželnem proračunu vse naše zahteve postavilo, kakor v zasmeh nam Slovincem, smo pozvali celo deželnozbornsko delegacijo k najodločnejšemu boju zoper nove krivice, če treba tudi s skrajnimi sredstvi.

In dva dni potem, ko smo kot stranka storili ta sklep, so klerikalci pričeli z obstrukcijo. Dasi je bilo na prvi hip očitno, da klerikalci za začetek obstrukcijskega boja niso izbrali pravega trenutka, smo se vendar v časopisju in javno na shodih zavzeli za njihov boj in ga krepko podpirali. Dasi na drugi strani klerikalci niso poznali toliko politične-

ga takta in poštenosti, da bi bili v tej skoz in skoz narodni zadevi si zasigurali pomoč odličnega zastopnika narodne stranke dr. Kukovca, marveč so ga tudi tu ošabno prezrili, se je vendar tudi on očitno v dež. zbornici pridružil obstrukciji.

Neposreden povod obstrukciji sta dala predloga nemških nacionalcov: prvi glede odkršenja enega dela celjske okoliške občine in njega spojitve z mestom, drugi (Wastianov), ki gre na to, pomnožiti vpliv nemških nacionalcov v deželnem šolskem svetu. **Boj, ki se je bil proti tem dvem predlogom na eni in proti krivicam deželnega proračuna na drugi strani, je bil upravičen in skozinskoz naroden boj, ki ga je moral podpirati vsak zaveden Slovenec. Tudi mi smo to storili.**

Obnašanje klerikalcev pa se nam je kmalu zdelo sumljivo, ko smo začeli prve glasove o pogajanjih v Gradcu. Slovenci smo bili v danem položaju oni, ki smo z obstrukcijo prisilili sovražnika, da je v prodiranju zastal. Ako torej tak sovražnik pride k meni in želi sporazuma z menoj, bo moj prvi pogoj, da odstrani vsaj tisto, kar je dalo povod mojemu boju proti njemu. Trenutno drugih zahtev, ako niso prve izpolnjene, kot pameten nasprotnik, ki vidim, da je oni močnejši, ne bom stavil. Nastane torej vprašanje: ali so klerikalci zahtevali 1. umaknitev nemških predlogov glede deželnega šol. sveta in celjske okoliške občine, in 2. popravo krivic v deželnem proračunu? In ali je nemška večina izpolnitev tega zagotovila? Ker če se to ni zgodilo, potem v tem hipu niso imeli klerikalci pri pogajanjih ničesar več iskati, ampak slovenski javnosti reči: nemška večina noče odstraniti vzrokov naše obstrukcije, zato vztrajamo v boju. Tega klerikalci niso storili, ampak so mešetarili skozi cele 3 mesece; **slovensko javnost pa so dosledno za norca imeli, češ da se ne vrše nikak pogajanja.**

In če smo to nepošteno početje slovenskih klerikalcev tudi v časopisju javno pribili: ali smo s tem nastopili proti upravičeni slovenski obstrukciji v Gradcu? Ne, ampak le proti klerikalnemu slepomišljenju, varanju javnosti, in za odločen, pošten boj v Gradcu. Zdelo se nam je že takrat, da so klerikalci voz svoje obstrukcije pustili zdrkniti s prvotnega narodnega tira v svoj izključno klerikalno-strankarski tir.

Da smo dobro slutili, so pokazali dogodki koncem minulega meseca, ko se je deželni zbor zopet sešel. Vršila so se pogajanja med slovenski-

mi klerikalci in nemško večino. Klerikalni poslanci so — če jih je kaj politikov — morali vedeti, da bo močnejši nasprotnik privolil le v izpolnitev tistega, zaradi česar se je boj pričel. Da pa ne bo trenutno privolil v nove zahteve. In dasi je baš v današnjem položaju najneugodnejši čas in so klerikalci morali vedeti, da v danem položaju tega doseči ni mogoče ter so na drugi strani morali iskati uspehov v obsežnih gospodarskih koncesijah v proračunu poleg umaknitve že zgoraj omenjenih nemških predlogov, tega niso storili, ampak so skušali pod krinko narodnih levov na eni, v tajni zvezi z nemškimi klerikalci na drugi strani priboriti si gospodstvo svoje stranke nad šolstvom in gospodarstvom na Spod. Štajerskem. Kaj drugega pomeni to, da so se hoteli zadovoljiti končno celo s pomnožitvijo slovensko- in nemško-klerikalnih članov deželnega šolskega sveta, nego, da se jim ni šlo za gospodarske in narodne potrebe slovenskega ljudstva, ampak za gospodstvo svoje stranke? Kdo more še trditi, da je to narodni boj in da bi bilo naši narodni stvari na korist, če pride v deželni šolski svet poleg par nemških klerikalcev še kak slovenski Korošček sluga?

Končujemo: zvesto in odločno stojimo na stališču, da je potreben najodločnejši boj zoper nemško krivičnost v deželi, dokler nam nemška večina v predloženem deželnem proračunu ne dokaže, da hoče slovenski del dežele ravno tako upoštevati v vsakem oziru ko nemški. In kadar bomo videli, da stoje naši klerikalni poslanci zopet v odločnem, izključno narodnem boju, jim bomo kot manjšina vkljub psovkam in sramotnju stali zvesto ob strani. Nikdar pa se ne bomo pustili vpreči v voz njih strankarsko-samopašne politike, tem manj, če vidimo, da zaradi strankarske klerikalne požrešnosti trpi narod veliko škodo.

Za pošteno narodno obstrukcijo vsikdar, za klerikalno-strankarske komedije nikdar!

Ljudsko štetje leta 1910.

Povsodi v obmejnih krajih, tako na Goriškem, v Trstu in drugod se prirejajo shodi, na katerih govorijo govorniki različnih strank o pomenu ljudskega štetja; namen teh shodov je, opozoriti zborovalce, naj ne pozabijo povodom štetja na svojo narodnost, na jezik, v katerem jih je učila mati govoriti prve besede. Gotovo imajo taki shodi zelo velik po-

LISTEK.

Jubilej župana Travnja.

(Spisal Tilen Levec.)

(Konec.)

»Tako dela brat mojemu možu še po svoji smrti sramoto. Vendar Bog mu odpusti, jaz sem mu odpustila.«

Župnik je pobožno nagnil glavo, prijel županjo za roke in dejal: »Tu se pozna vaša velikodušnost, tako zahteva prava krščanska ljubezen.«

»In tako me grde nekateri vaščani«, je nadaljeval župan, »da sem uničil brata. In vendar so imeli dobiček, pol zastonj so dobivali blago.«

»Nehvaležneži«, se je jezil župnik. »Le nikar ljudstvu koristiti —«

»— ker ne pripozna dobrote«, je pritrdil glavar.

»Tako mi je zagrenjen jubilej, in ko bi vas ne bilo, ki priznavate moje zasluge in se odkritosrčno veselite z menoj, bil bi ta dan eden najžalostnejših v mojem skrbipolnem življenju. Bog vam poplačaj!«

Tri debele solze so se potočile županu iz očij in mu kanile na rejeni trebušček. Županja je jokala, kakor bi lilo iz škafa in objemala moža. Ostali so gledali resno in tiho, kakor bi si ne upali motiti žalujočih src. Učitelj pa je porabil ta trenutek vseobčnega ginjenja in spravil v žep kos purmanove pečenke za svojo ženo. Nato je izvlekel svoj rdeči robec, poduhal hren in se zasolzil. Manevriral je dobro. Županja ga je opazila in še drugi dan je dobil stare županove hlače in njen sin ga je moral od tedaj pozdravljati.

Župnik je gledal nekaj časa molče ta ganljivi prizor. Obraz mu je vedno bolj gorel, kakor v sveti-

jezi so se mu svetile oči. Slednjič je poskočil kvišku, udaril z vilicami ob kozarec v znamenje, da hoče govoriti.

Kdor je imel solzne oči, si jih je obrisal, kdor je stal, se je vsedel, in zavlada je tišina, katero so rušili le globoki vzdihljaji župana in županje.

Župnik pa si je popravil očala, pogledal po navzočih in začel:

»Častita družba! Za celo občino, za celo faro je danes slaven dan. Imamo med nami moža, ki je četrt stoletja nosil na sebi breme župansko, celih petindvajset let razen za svojo rodovino, skrbel za blagor in korist mnogobrojne občine.«

»Da, da«, je vzdihnil župan.

»Malo je mož, ki bi bili tako dolgo sedeli na županskem stolu, ali če so sedeli, da bi bili pridobili toliko zaslug, kakor cenjeni gospod Ivan Traven. Stori je več, kot sto drugih, odlikoval se je ves ta čas s svojo vestnostjo, pridnostjo in pred vsem s svojo človekoljubnostjo. Star sem že, veliko sem doživel, pri marsikaterem jubileju sem že bil, ali še nikdar nisem imel prilike, slaviti bolj zaslužnega moža, kakor današnji dan. Ne samo rodovina, cela vas, občina, fara in cerkev morajo se njemu zahvaliti za svoje blagostanje; njegovemu človekoljubnemu delovanju se je posrečilo, našo blatno vas spremeniti v zlato vas. Zato smo mu mi hvaležni, slavimo njegova dela in s odkritosrčno veselimo njegovega jubileja.«

Tu je prestal župnik, oddahnil se je in vseknil. Nato je nadaljeval:

»Naj ga blatijo sovražniki, naj ga črnijo pred svetom, prenizki so, doseči ga ne morejo. Pa vprašajmo se, preljubi, kaj mu očitajo? Da ni podpiral občinskih revežev. To je laž; če pa tudi ne bi, kdo more videti na tem kaj slabega? Ali je občinski de-

nar le zavoljo tega, da se podpira reveže? Ali bi bilo boljše, da bi bile ubožne podpore izpraznile občinsko blagajno? O, kako bi šele potem zabavljali nasprotniki in mu očitali slabo gospodarstvo. Morda pa zahtevajo, da bi podpiral berače iz svojega. Oho, vsaka stvar ima svoje meje, tudi ljubezen do bližnjega. Dobro pa veste tudi, kako nesramni so reveži. Pomoliš mu prst, zgrabi te za celo roko.«

Učitelju je zagrozil župnik z vsemogočimi kaznimi, če bi se predrznil postati pristaš svobodne šole ali sploh svobodnomiselne nazore razširjati. Učitelju je bilo tesno in vroče, gladil si je suha stegna in trdil, da sploh ne ve, kaj je to svobodna šola, pripomnil pa je ponižno, da bi bilo dobro v vaški šoli popraviti okna. Tožil je, da je dobil vsled prepiha revmatizem. Ubogi učitelj! Da je slutil, kakšna ploha besed se bo nanj vtila, bi bil gotovo molčal.

Župnik je planil kakor obstekel s stola in je vzkliknil:

»Tedaj tak brezbožnejš ste? Sedaj, ko hoče občina postaviti nov farovž za božjega služabnika, zahtevate, da bi se zapravljal denar za tako posvetno stvar kot je šola?! No, no, gospod učitelj, od te strani vas nisem poznal!«

Učitelj je bil ves blede, strahoma je zrl na župana, ki je nezadovoljno kimal z glavo in govoril nekaj o učiteljski predrznosti. Tudi glavar ga je pogledal nemilostno in pripomnil strogo:

»Današnje učiteljstvo je revolucionarno.«

»Predobro je plačano«, je menil župnik.

»Dela nima nobenega«, je pristavil župan.

»In premalo ima oblasti cerkev nad šolo«, je vzdihnil zopet župnik ter potolažil svojo žalost s kosom pečenke in kozarcem vina.

Učitelj je sedel kakor na trnju, vse ga je gledalo sovražno in nezadovoljno. Župnik je neprestano

men v narodnem oziru. V zborovalcih, ki bi naj po možnosti pripadali nižjim slojem, se okrepi na eni strani njihov narodni čut, na drugi strani se jih opozori na dejstvo, ki postaja za nas spodnještajerske in koroške Slovence toli usodepolno! Na Štajerskem ali Koroškem ni o sličnih shodih ničesar znanega. Statistika kaže, da ravno mi štajerski in koroški Slovenci najrapidneje padamo. Vzrok leži na eni strani v izseljevanju našega ljudstva v naša domača industrijalna središča, kjer leži v vseh teh ogroženih krajih ljudsko štetje v rokah naših naspotnikov. Znane so nakane Südmärke in drugih raznarodovalnih društev; saj jih že objavljajo naši časopisi!

Slovenska politična društva, slovenske stranke, narodni svet, tu je delokrog, na katerega ne smemo pozabiti; pripraviti se moramo, dokler je še čas in še — ni prepozno. Zalostno, da se moramo šele vzgledovati na drugih! Število nas štajerskih, število koroških, število prekmurskih Slovencev, izmed katerih je prepustila slednje politična in nepolitična javnost naša narodni smrti, pada pri vsakem ljudskem štetju bolj in bolj. Delajmo sedaj, ko je še čas. Politična društva, narodni svet, tu leži še nerazorano polje, kjer je mogoče delati posebno sedaj, ko nam naše legislativne korporacije v Gradcu in na Dunaju ne dajo naših pravic! Med ljudstvo v narodno mislijo!

Iz političnega sveta.

Štajerski deželni zbor — zaključen. Dne 2. t. m. je dobila štajerska namestnija obvestilo, da je zasedanje deželnega zbora zaključeno. Kdaj bo zopet sklican, je neznano.

Štajerski deželni zbor po zaključanju. »Abeiterwille« poroča sledeče: Nemškonacionalna zveza je na zadnji seji po zaključanju izvolila posebni permanentni odbor, kateri bo imel opravljati vse naloge deželnozbornskega kluba. To se pravi, ti gospodje bodo vodili nadaljna pogajanja. Istočasno pa bodo vzeli po Nietzschejevem izreku k sestanku s slovenskimi klerikalci bič seboj: nemškonacionalni klub je pozval deželni odbor, naj črta vse »nepotrebne« izdatke, dokler ne bode dovoljen reden proračun. To bi naj slovenske klerikalce ustrašovalo, ker bi njihovi volilci ne dobili nobenih podpor.

V Bosni se je pričelo obsežno gibanje kmetov proti begom. Kmetje nočejo dajati več desetine in hoditi na delo. Bosanska vlada se bo morala začeti resno baviti z rešitvijo kmetijskega vprašanja.

Kranjski deželni zbor je včeraj pričel zborovati. Poleg drugih reči je na dnevnem redu tudi zadeva ljublj. obč. vol. reda. Kakor znano, so sestavili klerikalci tak načrt, po katerem bi Ljubljana prešla v klerikalno-nemške kremplje.

Protiv draginji mesa in živil se je vršil 2. t. m. na Duanju velikanski demonstracijski sprevod, katerega se je udeležilo do 300 tisoč ljudi.

Srbska skupščina (drž. zbor) je sklicana na 14. t. m. k rednemu zasedanju.

Na Portugalskem je 4. t. m. izbruhnila vstaja. Vojska in bojna mornarica sta se pridružili vstajem. Vstaji so napadli in obstreljevali kraljevo palačo. Baje so ujeli tudi kralja.

Na Španskem se je 2. t. m. sešel državni zbor. Na isti dan so klerikalci hoteli prirediti velikanske demonstracije po celem Španskem proti vladi, pa se jim je namera grdo izjalovila. Res se je na nekaterih krajih zbralo na tisoče ljudi, a resnega političnega pomena stvar nima.

Češki deželni zbor je 30. sept. stopil skupaj. Dozdaj se kaže še precejšnje razpoloženje za resno delo.

Celjski okraj.

Ljudska knjižnica v Gabrijah (Sokolski dom) in v Laškem trgu (v lokalni »Bralnega društva« v poslopiju Pivnice § 11) ste se znatno izpopolnili in ste slavnemu občinstvu zopet na razpolago. — Prva posluje vsako nedeljo od 9—11 ure dop.; druga pa ob nedeljah od pol 9. do pol 11. ure dopoldne.

Št. Jurij ob j. ž. Čebelarska podružnica je imela v nedeljo 18. sept. svoj izvanredni občni zbor. Izvolil se je novi odbor, ker sta dosedajni predsednik in tudi podpredsednik poklicana k vojakom. Novi predsednik je g. Sivka Anton, podpr. Oset Ivan, ki je obenem blagajnik, Verbič Jaka tajnik, Uršič Anton, Plaušteiner Alojz, Ig. Čretnik, odborniki. V primernih besedah se je poslovil g. Kurbus, predsednik spodnještajerskega čebelarskega društva, od dosedajnega delovnega predsednika, ter novemu odboru polagal na srce, naj se z isto vneso poprime dela, kot prejšnji.

Iz Trbovelj. (Nepoštena dekla.) Že dalje časa sem je opažal trgovec Karl Dvoršak v Trbovljah, da mu iz blagajne zmanjkuje denar. Njegovi ženi je pa nekdo ukradel okrasje. Tatico so dobili v osebi domače dekle Berte Prahar. Izročili so jo sodišču v Laškem trgu.

Iz Ločice pri Vranskem nam piše posestnik g. Ivan Blatnik: Moram se zahvaliti javno za hitro in dobro pomoč, katero so mi nudile ob priliki požara domača požarna bramba, potem pa bratski društvu iz Prekope in Motnika. Zlasti je zabranila domača požarna bramba, da se ogenj ni bolj razširil. Zahvaljujem pa se tudi vsem drugim, ki so mi prihiteli na pomoč.

Iz Luč v Zg. Sav. dol. V gostilniškem nabiralniku v »Radni« se je nabralo za CMD 6 K. — Tamošnji trgovski pomočnik g. Kreačič je nabral za CMD okoli tisoč rabljenih poštnih znamk. Oboje se je poslalo glavni družbi v Ljubljano. Iskrena hvala!

Čudno postopanje! Iz Škofjevsi nam pišejo: Tukajšnji posestnik I. Pilih je izdražbal sadje ob okrajni cesti v daljavi 1 km za 280 kron. Ko pa so delavci cesto »valjali«, so to sadje kar neženerano trosili, jedli in celo domu odnašali. Zakaj neki so pa cestni nadzorniki? Kmet, ki že za sadje tako visoko svoto plača, ne more vendar k temu še škode, ki mu jo prizadenejo erarični uslužbenci, trpeti!

Iz Št. Jurja ob J. ž. Minulo nedeljo ponoči je začelo goreti v gospodarskem poslopiju posestnika Andreja Zalarja v Novi vasi. Ogenj je uničil gospodarsko poslopje in pa še hišo popolnoma. — Zgorela je vsa krma, ves že spravljen živež, nekaj perutnine in pa kmetijsko orodje. Škodo ima revež precejšnjo, ker ni bil visoko zavarovan. Kako je nastal ogenj se ne ve.

Okrajni šolski svet celjski je imel dne 28. m. m. popoldan svojo redno sejo, v kateri se je vzelo na znanje, da se je def. okr. pomožnega učitelja, g. Leskovarja poslalo suprirat zdaj razpisano nadučiteljsko službo na Dobrni; da se je absolvirani učit. kand. g. J. Zagožen nastavljal kot suplent istotam; absolvirana učit. kandidatinja gđč. Levstik kot suplentinja v Teharji mesto bolane

gđč. V. Kosi, koji se je podelil 4 tedenski dopust, kot suplentinja v Grižah pa gđč. Lilek; kot suplentinja v Ljubečni se je nastavila gđč. Viktorija Zörer ki je bila do zdaj suplentinja pri Sv. Jederti v laškem okraju; nadalje se je šolskim občinam Pirešica in Galicija naknadno dovolilo preložiti velike počitnice, na čas od 1. avgusta do 1. okt.; priporočila se je prošnja gđč. A. Valencič v Petrovčah za podaljšanje začasnega vpokojenja; vzelo se je na znanje poročilo nemškega šolskega nadzornika o nadzorovanju šole v Storah in slovenskega o nadzorovanju deške javne in dekliške privatne celjske okoliške šole; priporočili sta se ve prošnji za starostno doklado itd.

Iz Petrovč. (Stava z žalostnimi posledicami). V Debelakovi gostilni v Kasazah je stavil rudar Ivanc s Florijanom Pogačnikom, da izpije v eni uri liter žganja, ako plača ta dva litra vina. — Ivanc je pa spil žganje celo v 5 minutah in se je takoj zgrudil. Gostje so mislili, da mu je slabo in so ga začeli z vodo in jesihom ribati, pa vsaka pomoč je bila zaman. Ivanc je plačal svojo stavo s smrtjo.

Iz Bočne pri Gornjemgradu. Ustanovni shod Ciril-Methodove podružnice se je obnesel nad vse lepo. Kakor se je nebo celi prejšnji teden držalo kisló, je bila nedelja dne 25. mm. jasna in soléna. Že zgodaj zjutraj je pokanje topičev oznanjalo slavnost, ki se ima ta dan vršiti v Bočni, kjer so raz hiš že plapolale slovenske trobojnice. Po popoldanskem cerkvenem opravilu se je zbralo mnogobrojno občinstvo domačinov in okoličanov na griču, kjer je bil postavljen okinčan oder z ovenčano podobo slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Slavnost se je otvorila z ubranim petjem domačega moškega in mešanega zbora pod vodstvom neumornega pevovodje, učitelja g. B. Zemljiča. — Občudovanje je zbudil mladinski zbor bočenskih šolarjev, kateri je prepeval narodne pesmi troglasno s spremljanjem harmonija, kar je oskrbel domači nadučitelj g. Jos. Bizjak. Nato je stopil na oder šolski učenec Tinče Strmšek in s tako navdušenostjo deklamoval S. Gregorčičevo himno »Blagovestnikom«, da so bili navzoči do solz ganjeni. — Ker je bil potovalni učitelj g. Iv. Prekoršek zadržan, je mesto njega prevzel slavnostni govor g. dr. Karel Koderman iz Cilja; v navdušenih besedah je očrtal pomen in razvoj C. M. družbe, katera obširna izvajanja je navzoče občinstvo poslušalo z največjim zanimanjem. Po plesu se je občinstvo zbralo v gostilni g. Purnata, kjer se je vršil občni zbor; odbor nove bočenske CM podružnice pa se je sestavil tako-le: prvomestnik g. Anton Levar, podpredsednik g. Ant. Marovrt; tajnik: nadučitelj g. J. Bizjak, njegov namestnik: trgovec g. Peter Ručigaj; posel blagajništva je prevzela gospa Fina Bizjak, njena namestnica je gospa nadučiteljeva vdova Antonija Dedič. V odbor so bili izvoljeni še sledeči: gg. Ivan Fedran iz Podhoma, Ant. Žmavc iz Bočne, Karel Božič iz Otoka, Anton Tevž iz Bočne, Pavlin Ivan iz Otoka ter Štiglic Franc in Ivan Žmavc, oba iz Bočne.

kimal z glavo, ženske pa so trdile, da mu ne pošljejo nič več otrok v šolo.

Revež si ni upal več jesti in piti, čakal je strahoma, kdaj mu pokažejo vrata. Iz te zadrege pa ga je rešil krik, ki se je začel na vrtu. Gostje so hiteli k oknu, da bi videli, kaj se je zgodilo.

Pet ali šest ognjegasev je pomagalo občinskemu redarju pretepati in suvati postarnega moža, ki je bil očitno pijan in kričal na vse grlo. Ko je zagledal župana pri oknu, dvignil je pest in mu zažugal.

»Kdo je ta človek?« je vprašal glavar.
»Kajžar Lukič, kateremu sem prodal posestvo.«
»Aha, tisti brezverec«, je segel vmes župnik.
»Prav ste storili.«

»In sedaj zabavlja čez mene, kjer more«, je odvrnil župan ter vrel redarju, naj hitro zapro.

»Ne morem razumeti pijanca, kaj ima proti vam«, se je čudil glavar. »Saj mu s tem niste naredili krivice. Ravnali ste popolnoma po zakonu.«

Pijanega kmeta je zrinila množica v občinsko ječo, gostje pa so sedli vnovič k mizi in nadaljevali pogovor.

Ženske so gostolele med seboj in prikimavale županji, da ne darujejo bratovi vdovi niti krajcarja, ker se ne sme lenobe podpirati.

Župan je pripovedoval, da ima dva prosilca za ustanovo.

»Za kakšno ustanovo?« je vprašal glavar.

»Rajnski profesor G.«, je hitel pojasniti župnik, »rojak iz naše vasi, je ustanovil za visokošolce iz našega kraja štipendijo in izročil pravico podeljevanja občinskemu odboru.«

»Tako? In imate torej prosilce?«

»Da, moj stričnik in pa oni študent«, je odvrnil župan.

»Aha!« je vzkliknil župnik, »tisti pokvarjeni

visokošolec Mrakov, ki je baje pisatelj in slikar.«

»Da, da.«

»Oh, temu pa le ne dajte. Boljše je založiti mašno knjigo, kot podpirati pisatelje, ki razširjajo pohujšanje. In ljubši mi je navaden vaški slikar, ki lepo nariše svetega Florjana za cerkev, kot pa take moderni packar. O gospod župan, temu pa le ne dajte nič.«

»Kakor bodo sklenili odborniki.«

»Gospod župan, nič se ne bojte, jaz jih pridobim za stričnika.«

»Hvaležen vam bom, gospod župnik. Poglejte, mojega stričnika stariši so bogati in ničesar jim ne bo treba od njega, kadar bo izštudiral in dobil službo. Kdo bi imel korist od tega, kakor on sam in narod. Zato se naj podpira s štipendijo. Zakaj bi ga stariši zdrževali, ko ne bodo imeli ničesar od tega.«

»To je pametno, ekonomično«, je pritrdil okrajni glavar, župnik pa je obljubil, pridobiti odbornike za stričnika.

Zadnji je vstal gospod glavar in govoril tako: »Dragi gospod župan, velecenjena družba! Slednjič pride vrsta name, da tudi jaz nekaj besed spregovorim v proslavo današnjega jubilarja. Dovolj so že moji predgovorniki označili zasluge gospoda župana in kakor vsi, tako sem tudi jaz prepričan o njegovem človekoljubnem delovanju in trdim, da nisem še nikdar izročil križca bolj zaslužnemu možu kot gosp. Ivanu Travnu. Seveda neprijatelji ga blatijo in mu skušajo zatemniti zasluge. Ali radi tega naj se ne žalosti gospod župan. Reveži, za občino kakor državo najnepotrebnejše zlo, so bili in bodo najslabši izroček človeštva, ne nasitiš jih, če bi jih v zlato zakopal. Vsač dan imam opraviti z njimi, in prišel sem do spoznanja, da bi bilo najbolje, poslati jih v prislilno delavnico. Dolžnik te obsoja, če se poslužiš proti njemu postavnih sredstev, kakor da si zgubil

pravico na denar, katerega si izposodil. Časopisi razkriče človeka za mlačnega narodnjaka, ako ne ruje proti državi in ne podpira za njen obstanek nevarnih podjetij. Ne narodnjak, državljan bodi in koristi državi, ki ti varuje imetek in življenje. Jaz ne morem trpeti ljudi, ki se bijejo na prsi in vpijejo: »Slovenci smo«, stavijo različne zahteve in kriče po šolah. Šole, šole, kjer bi vzgajali revolucionarno mladino. Šole, kakor da bi imela država le za šole skrbeti. O gospod župan, naj vam očitajo reveže, narodno mlačnost, samo da ste dober državljan, da plačujete davek in ste veren katoličan. Naj vpijejo neprijatelji, mi trije pa, vi, gospod župnik in jaz; bomo delovali skupno vsak na svojem polju za blagor občine po geslu: Vse za vero, dom, cesarja.«

Tako in podobno se je dolgo govorilo tisti večer in še marsikatera kaplja je izginila v trebuhe znanih človekoljubov.

Pozno v noči je šel mimo pijan godec, vstavil se je pod oknom in dejal:

»Ampak naj reče, kdor hoče, da ni res, jaz pravim, da je naš župan s...«

S tem je bil zaključen tek slavnostnih govorov tisti večer, govornika pa so pozneje dobili ni predsedel je nekaj dni v bližnjem mestu.

Dva dni pozneje so pokopali županovega brata. Zvonilo ni in duhovna ni bilo zraven, ker samomorilec je odvzeta ta cerkvena dobrotá, zlasti če so revni. Okrajni glavar je privatno poklical k sebi vdovo ter ji dejal, da je najboljšje, če se zgubi z otroci iz občine. Če se kdaj vrnejo, pridejo najbrže v ječo. Zginili so in nihče jih ni videl več.

Dve leti pozneje sta praznovala svoje jubileje glavar in župnik. Dobilá sta tudi zlata križca, zlasti baje zaradi njunega človekoljubnega delovanja.

— Da je navdušenost Bočanov za narodno delo res velika, nam priča to, da se je število letnih udov nove bočenske CM podružnice povzpelo na 84.

Umrl je v Žalcu dne 29. sept. g. Simon Kucec, bivši posestnik delniških pivovaren v Žalcu in Laškem trgu, star 72 let.

Celjske in okoliške Slovence

opozarjamo na veselico, katero priredi Celjska moška podružnica Ciril in Metodove družbe o priliki zaključka letošnjega kegljanja na dobitke v nedeljo, dne 9. vinotoka t. l. ob 4. uri popoldne v „Skalni kleti“ pri Celju.

Iz št. Vida Grobelnega. V nedeljo, dne 9. okt. se uprizori na tuk. odru po izvirnem romanu pisatelja Jos. Jurčiča dramatisirani „Tihotapec“. Snov je vzeta iz narodnega življenja Slovencev ob kranjsko-hrvatki meji pod Gorjanci iz za časa tobakarskega tihotapstva okoli l. 1848. Predstava se vrši v 5 dejanjih s petjem in godbo; igrajo kmetski fantje in dekleta. Ker je čisti dobiček namenjen slovenski šolski deci se v ljudo vabite k obilni udeležbi.

„Učiteljsko društvo za laški okraj“ zboruje v nedeljo dne 9. oktobra t. l. o poldeseti uri popoldne v šoli na Zidanem mostu po naslednjem dnevnem redu: 1. Zapisnik. 2. Dopisi in društvene zadeve. 3. Poročilo v XXII. glavni skupščini „Zaveze“ v Rudolfovem. 4. „Naša Ahilova peta“. Predava tov. Blaž Jurko. 5. Slučajnosti. Tovariši, tovarišice, pridite vsi! Ne navzdol in nazaj, marveč „kvišku in naprej“ bodi naše geslo! Odbor.

Izjava. Na več vprašanj od strani starišev šolskih otrok glede uporabe denarja v znesku 200 K, katerega je podarila Štajerska hranilnica šolski kuhinji v Petrovčah, izjavlja podpisani, da dosedaj kot voditelj šol. kuhinje ni od Štajerske hranilnice nikoli nič sprejel in tudi v zapiskih o šol. kuhinji ni nobeno prejšnje leto zabeležen sprejem tega denarja, dasi so vsi drugi dobrotniki šol. kuhinje navedeni. Šolsko vodstvo Petrovče, dne 30. sept. 1910. Ernst Slane, nadučitelj in voditelj šol. kuhinje.

Zastrupila je svojega moža. Posestnik Jože Žlof v Hrastju pri Šmarju je živel že delj časa s svojo ženo v večnem nemiru. On je začel pijančevati, njegova žena pa se je spustila v razmerje z nekim 25 letnim fantom. Seveda so se s tem prepriči še povečali. Marija Žlof je s pomočjo ljubčka celo moža pretepavala. Konečno mu je za obed pripravila solato; ko je mož malo jedel, je začel takoj bljuvati in mu je bilo silno slabo. Šel je k zdravniku, ki mu je dal neko sredstvo proti želodčnemu kataru. Kmalu na to je umrl. Ženin ljubček je dan pred možovo smrtjo prodal svoje posestvo in jo popihal v Ameriko. Stvar je bila sumljiva; konečno je zvedelo za njo orožništvo. Žlofa so izkopali in dognali, da je bil zastrupljen. Ženo so zaprli.

Umrl je Fr. Ks. Petek, trgovec na Ljubnem v Sav. dol. star 56 let.

Iz Petrovč. Dne 3. oktobra t. l. ponoči je umrl v Petrovčah veleposestnik g. Jurij Pospah po dom. Klanjšek. Truplo se je prepeljalo včeraj na pokopališče v Griže.

Čebelarja podružnica v Savinjski dolini je priredila v zvezi s kmetijsko podružnico v Žalcu v nedeljo 2. t. m. pri čebelarju Debelaku v Arji vasi še dosti dobro obiskano čebelarstvo predavanje, kojega ste se udeležili celo dve društvenici gđ. Žuža. Čast jima! Predavanje se je tokrat naslanjalo večji del na praktične demonstracije. Nazadnje smo točili tudi med. Bodi izrečena predavateljska gđ. Černeju in Piklu za njiju trud prisrčna zahvala. V nedeljo 9. t. m. zaključimo naša toletna zborovanja in sicer pri društvenem tajniku g. Pečarju v Dolenjivasi pri št. Pavlu, kjer se vrši ob 3. pop. naše deveto toletno društveno predavanje. Čebelarji — bodite si društveniki ali ne — pridite vsi, kar vas je v naši bližini!

Umrl je v terek v Celju vpokojeni okrajni tajnik, lastnik zlatega zaslužnega križa, g. Tomaž Vajda, star 74 let. Pogreb se vrši danes popoldne ob 3. uri z Ringa na okoliško pokopališče. — Pokojni je bil povsod priljubljen in spoštovan mož ter vedno zvesti narodnjak. Bil je naročnik našega lista od začetka naprej in je rad podpiral vsako dobro narodno podjetje. Doma je iz ormoške fare. N. v. m. p.!

Otrok zgorel. Iz Dramelj nam poročajo: 28. sept. zvečer ob 8. uri je djala žena krojača Podsedenska svoja dvojčka na peč spat in odšla sama v kuhinjo na delo. Na peči je stala svetilka, katero je eden izmed 6 mesecev starih otrok z nogico prevrnil in ubil. Jeden otrok je pričel goreti. Mati je sicer takoj prihitela, toda otrok se je že tako hudo opeknel, da je prihodnji dan umrl.

Brežiški okraj.

b Sevnica. (Okrajni zastop). Cesar je potrdil izvolitev g. Mijo Starkla za načelnika in g. Fr. Simoniča za podnačelnika okr. zastopa sev-

niškega. V okr. zastopu so sledeči: gg. iz skupine veleposestva: Mijo Starkl (Sevnica), Fr. Burger (Sevnica), Hinko Likar (Blanca), Iv. Cerjak (Leskovec), Jož. Špan (Golobinjek), Miha Senica (Dovško); iz skupine najvišjih obdačencev: Karl Cimperšek (Sevnica), Iv. Starkl ml. (Sevnica), Ludv. Smole (Sevnica), Ant. Vrbič (Sevnica), Miha Korbar (Sevnica) in Mat. Preskar (Rajhenburg); iz skupine mest in trgov: Fr. Simončič (Sevnica), Jožef Mešiček (Sevnica), Lovro Krulej in Kristijan Starkl (Sevnica), Franc Kacjan (Rajhenburg) in Fr. Gartner (Planina). — Izvoljencev iz skupine kmečkih občin še doslej nismo izvedeli.

b Dobova. Čebelarji! 9. oktobra, t. j. v nedeljo pride k nam čebelarji učitelj in predsednik Štajerskega slov. čebelarstva društva Tomo Kurbus in sicer na našo prošnjo, da nam kaj pripoveduje o umetnem čebelarenju. Za predavanje g. čeb. učitelja vlada precejšnje zanimanje, kar pa ni tako čudno, saj je to prvi slučaj, da nas obišče kak čeb. učitelj. S predavanjem bo v zvezi tudi ustanovna skupščina za novoustanovljeno čebelarstvo podružnico v Dobovi in se bo volil stalni odbor. Gospod nadučitelj Kurbus bo rad odgovorjal na vsa vprašanja, spadajoča v čebelarstvo stroko. Zborovanje se bo vršilo ob 8. uri po rani maši v gostilni g. Cvetka. Čebelarji, udeležite se sigurno tega važnega zborovanja!

Častna izjava. V št. 32 „Nar. L.“ z dne 11. avg. 1910 sem objavil dopis pod naslovom „Javno vprašanje“, v katerem se obdolžuje g. Al. Doxata, ckr. dež. sod. svetnika v Kozjem, da je v Čučekovi gostilni v Kozjem se izrazil: Wo sind heute die windischen Hunde? in dalje da je v slovenskem Kozjem, z namenom vzbujati narodno sovražstvo, pred sodnijskim poslojem namenoma nasadil plavice. Podpisani izjavljam s tem, da sta oba očitka neresnična, da g. ckr. dež. sod. svetnik Al. Doxat ni izgovoril niti zgoraj navedene niti kake druge žaljivke ter tudi ni namenoma iz narodne sovražnosti nasejal plavic, ga prosim zaradi teh krivih obdolžitvev odpuščenja ter se zavežem poravnati narasle stroške. — Celje, 6. okt. 1910. — Vekoslav Spindler.

Pišce. Vendar enkrat se je izpolnila želja Pišečanov. Božiček gre. Kar je bil tukaj, ni bilo miru. Nemir in sovražstvo je zasejal. Pa z glavo se ne more skozi zid in tudi on ni mogel. Izpodjedel je kruh našemu rojaku organistu, da je moral z nedoraslimi otroci po svetu. Mnogo smo Pišečani z njim izgubili; nastopal je pri vseh narodnih prireditvah; želimo mu gor ob meji več sreče, kot je je imel pri nas. Na kaplanu ne izgubimo nič. Zaloval ne bo za njim nihče, kvečjemu farovška kuharica za čokolado in cukereček, ki ji ga je dal ta »narodni mučenik«, kakor se je sam nazival. Kako se časi spreminjajo! Pred 100 leti se je sprehajal ob bistrem potoku, ki teče skozi Pišce, pesnik Valentin Orožen in pel: »Kje so moje rožice« itd. (slava mu!), dandanes pa »narodni mučenik« in »kulturonosec« Božiček. Trdil je vedno, da je malokdo prišel na polju slovenske kulture tako daleč kot on. No, videlo se ni! Dal Bog, da bi bil na novem mestu res »narodni mučenik«, pa ne tako kot tukaj, nam pa daj Bog dobrega naslednika, ki mu že danes povemo na uho: »Mi ljubimo mir!« Naj spozna resničnost pregovora, ki se je uresničil tudi pri Božičku: Kdor drugemu jamo koplje, sam v njo pade!

Pišce. Tukajšnja požarna bramba je priredila v nedeljo 2. X. gledališko predstavo »V Ljubljano jo dajmo«, spojeno z ljudsko veselico. Igra sama na sebi je lepa, in se človek zraven lahko imenitno zabava, seveda če se dobro igra. Ne bom se spuščal v podrobnosti in tudi ne bom kritikoval, omenim samo ulogi Gašper in Pavle, ki sta res dobro izvršila svojo nalogo. Naj društvo s trdnim korakom gre naprej, da bo dospelo tudi gmotno na drugo stališče. Preidem pa k drugi stvari. Tukajšnje »katoliško izobrazovalno društvo« je imelo na župnikovi hiši svoj grb, risan od slavnega risarja bogoslovca Goleca. Dolgo se je svetil na vzhodni fronti, naznanjajoč potniku, da je tukaj njegov sedež. Čudno, zakaj so pri napisu izpustili besedo »katoliško«? Ali vas je bilo tega sram? V soboto pa, ko se je poslavljaj prejšnji kaplan Božiček, je izginil tudi grb. Bog si vedi, kje je. Mogoče mu je Fanika sprosila od Boga peroti, ter je sfrčal za njim na Pohorje, ali pa ga je podaril Božiček kuharici v spomin, kajti ločitev je bila jako — jako težka. Dal Bog, da ne bi od žalosti še zbolela ali dobila mogoče še sušico. Kaj pa z igro »Ciril in Metod«? Radi bi jo že videli. Gotovo nas hočete iznenaditi z njo, kajti pripravljate se že gotovo 2 meseca. Nuditi nam hočete gotovo nekaj finega. Torej kmalu na dan z njo.

Dobova. Čuli smo, da bo g. Jelnikar, čuvaj na naši žel. ostaji preštavljen. Spočetka se nam stvar ni zdela verjetna, ker g. Jelnikarja predobro poznamo in vemo, da dosedaj v službi še ni ničesar zakrivil. Najmanj pa si želi iti sam proč. Informirali smo se, ter dobili o vsem utis, da se je hotelo gosp. Jelnikarju zahrbtno škodovati in se mu je odlok prestavljenja poslal takorekoč pod roko. Da, mešetarilo se je za njegovo službo. Stvar je sledeča: Nočno in dnevno službo sta dosedaj opravljala dva moška uslužbenca. Zadnji čas pa je prišel odlok, da opravljaj dnevno službo on (g. Jelnikar), nočno pa njegova žena. Dasi nočna služba na naši postaji ni za žensko, vendar se je g. Jelnikar udal v usodo. Nekoč pa je izrazil napram inženirju prošnjo, če bi bilo morebiti mogoče način službovanja tako preurediti, da bi iz Brežic proti Dobovi pregledoval

žel. progo, ne pa obratno, in bi mu bilo mogoče še kaj pomoči ženi, opravljajoči nočno službo. Sama žena namreč ni sposobna za nočno službo na naši postaji. Dogodilo bi se, da bi pozno došli pijanci tresali surovost nad njo, ali ji celo kaj učinili. Da niso to samo prazne besede, pričajo že enaki dogodki, katerim pride celo moški uslužbenec težko v okom. Tak slučaj se je pripetil ravno g. Jelnikarju. Prišel je na postajo pijan vojak, toda prepozno, kajti vlak je že stal pred postajo in mu uslužbenec ni mogel dati voznega listka. Vojaka je to tako razkačilo, da je šel s potegnjenim bajonetom nad Jelnikarja. Ta pa, ne bodi len, prestreže vojakov udarec, ga pograbi za roko in ga drži kakor v kleščah toliko časa, da je prišel poklicani orožnik. Kaj naj bi napravila v takem slučaju sama ženska? — Ze omenjeno prošnjo pa je smatral inženir kot nekako zoperstavljanje proti višjemu in je izposloval odlok prestavljenja. Z odlokom pa se je navedel čisto lažniv izgovor, češ, da se je Jelnikar sam izrazil, da njegova žena sploh n. isposobna za službo Ker pa se je g. Jelnikar pritožil na višje mesto in je inženir najbrž dobil nos, se mu je naročilo, da ostane na svojem mestu, če povrne njegovemu namenjenemu namestniku stroške premeščenja. To pa bi znašalo 200 kron. Torej se kar pod roko mešetari. Če torej omenjene stroške povrne, ostane na svojem mestu in je tudi žena sposobna za službovanje, sicer pa ne! Ni li to smešno? — Vso zadevo imajo v rokah poslanci. Radovedni smo, kako se stvar izteče.

Zaradi konkurza je bil obsojen na 5 dni zapora brežiški s'lašičar Maks Hierländer. Izgovarjal se je sicer, da je konkurz zakrivila njegova od njega sodnijsko ločena žena, pa sodniki mu niso hoteli verjeti.

Železniška nesreča v Dobovi pred sodnijo. Sodnijska preiskava o tej nesreči je dognala sledeče: 9. maja dopoldne je imela žena železniškega čuvaja Zakšeka pri čuvajnici št. 31 med postajama Dobova in Brežice službo. Ko je došlo iz Zapršiča telefonično obvestilo o odhodu vlaka, je sicer zaprla 10 minut pred odhodom istega vlačne vozove na progi, ki spada v področje te čuvajnice, na cesti, ki pa pelje blizu hišice na Bizeljsko, je imela zapeti zavore še le pet minut pred odhodom. Vsled tega jih je pustila odprte in tekla k otrokom v hišo. Ko je pa zaslila žvižganje vlaka, je tekla ven in ravno videla, da vozi nek voz čez progo. V naslednjem hipu je stroj tudi že zgrabil voz. Konji so se odrgali in zbežali, kočijaža Dernikoviča je vrglo v jarek, Jurija in Nežo Dernikovič ter Jožefa Puštaka pa je stroj zgrabil in raztrgal. — Obtoženka je pri glavni obravnavi pred okrožno sodnijo v Celju sicer priznala svojo krivdo, trdila je pa, da je nekaj kriv tudi voznik, kateri je preneglo vozil in ni vstavil konjev, dasi je moral slišati žvižganje vlaka in njene klice. Toda ta ni mogel zaradi drdranja voza slišati njenih klicev in pa žvižganja, vrhu tega pa tudi ni mogel zaradi ovinka vlaka videti. Sodišče pa zagovoru Zakšekove ni pripisovalo velike važnosti in jo je obsojilo na tri mesece ostrega zapora s postom vsakih 14 dni.

Iz Brežic. (Sokolska slavnost.) Pri zadnji zahvali se mi je neljubo vrinila pomota, da nisem navedel med drugimi domačini gospice Reziške Sikoškove, sedaj učiteljice v Materiji, katera je s svojo delavnostjo in požrtvovalnostjo tudi zelo veliko pripomogla, posebno še kot domačinka, do lepega uspeha slavnosti. Omenjena gospica je svoje letošnje počitnice sploh uporabila v to, da je pridno sodelovala pri našem sokolskem društvu, za kar ji bodi tem potom izrečena tisočera zahvala. — Poročevalec.

Ptujski okraj.

Sv. Lovrenc na dravskem polju. Dne 25 sept. so naši po milosti božji klerikalni novi odborniki volili po naročilu g. Ozmeča starega predstojnika Franca Napasta, za občinske svetovalce pa seveda tudi same stebre „kmečke zveze“ Jakob Peršuha, Janez Finžgerja, Ivan Kodermana in Miba Mustafa. Ta zadnji je v Ptuj obletal vse slovenske pa tudi nemške luknje, samo da je denar dobil za župeško kapelo. Klerikalcu pač vse prav pride.

Besede in dejanja. Od Sv. Barbare v Halozah nam pišejo: V nedeljo se je pri pozni maši pridigalo o židih, ki so bojda povzročili uboštvo in zanemarjenost našega ljudstva. Morda je na tem kaj resnice. Ali pri nas je župnik najboljši židov odjemalec in tudi kaplan hodi najraje tje v gostilno. Tako se strinjajo besede in dejanja duhovnikov!

Bralno društvo »Naprej« pri Sv. Barbari v Halozah priredi 9. oktobra pop. tombolo v novih prostorih g. Reicherja v prid ubogih šolarjev. Pri tem ne bo manjkalo seveda tudi drugih zabav, kakor petja, godbe, plesa, šaljive dražbe itd. Prijatelji mladine in vesele družbe se vabijo torej k najobilnejši udeležbi. Odbor.

Rogaško Slatino je obiskalo v letošnji sezoni vsega skupaj 3046 strank s 4521 osebami.

Iz Ptuj. Na podstrešju mlina za žveplo, kateri leži v kaniškem predmestju in je last trgovca Schwaba, je začelo v soboto popoldne goreti več žakljev zmlatega žvepla. Nek železničar je ogenj opazil in poklical ognjegasce, kateri so ga v kratkem času z zemljo in peskom zadušili.

Zopet tepež v ptujski okolici. Dne 27. m. m. so šli fantje Iv. Gabrovec, Mat. Majhen, Jak. Šijanec in

Al. Klančič iz Ptuja v bližnji Zabajak (obč. Rogoznica) k nekem kmetu »kožuhat« (turščico ličkat). Ko so čez nekaj časa odhajali v bližnjo gostilno, sta jih napadla fanta Jož. Bermeš in Iv. Rašl in tako pretepla, da je Gabrovca obležal nezavesten; ostali trije so zbežali. Gabrovca so našli drugo jutro kmetje brez zavesti na cesti in ga je dal kmet Letonja prepeljati v ptujsko bolnišnico. Njegovo stanje je nevarno. Tudi ostali trije so dobili težke poškodbe. Storičla so zaprli.

Ptujske novice. Mariborsko okr. sodišče je dovolilo konkurz za premoženje I. Hellerja, trgovca s špecerijo in delikatesami v Ptuj. Začasni upravitelj konkurzne mase je odvetnik Fichtenau. — Neki kmet iz Markovec je šel pred nekaterimi dnevi iz Ptuja ob Dravi domu. Med potjo sta se mu pridružila dva kmečka fantina in ga nekaj časa spremljala. Celo pela sta z njim. Naenkrat pa sta ga zgrabila, oropala in vrgla potem v vodo. Napadeni je k sreči znal plavati, tako da se je mogel rešiti. Varnostne razmere so v ptujski okolici od dne do dne slabše.

Klerikalni lističi poročajo, da je Ormoška posojilnica, kateri predseduje dr. Geršak, izstopila iz Zadrzne Zveze v Celju in pristopila k Zadrzni Zvezi v Ljubljani. Nam je cela zadeva znana, a smo hoteli Ormoško posojilnico pardonirati, zato doslej nismo pisali o tem. A ker se nas v klerikalnih lističih izživja, tedaj pa povemo javnosti, da je Zadrzna Zveza v Celju Ormoško posojilnico dne 2. septembra 1910 izključila iz svojega članstva. Sklep za izključitev pa je v najtesnejši zvezi z revizijo, ki jo je Zadrzna Zveza v Celju izvršila pri tej posojilnici meseca maja t. l. Član načelstva te posojilnice je drž. posl. Meško. Ta se je izrazil po omenjeni reviziji, da ne morejo rabiti celjske Zadrzne Zveze, ker prestopno revidira. Če gg. klerikalcem še ni zadosti, pa bomo govorili še jasneje in objavili tudi razne »dokumente«! Vidi pa se tudi na tem slučaju, kako falotstvo tiči za vsakim duhovniškim lističem.

Pošta v Cirkovcih je pričela poslovati v soboto dne 1. oktobra.

Slovenjegraški okraj.

Iz Šoštanja. Krajni šolski svet je imel v nedeljo svojo sejo. Na dnevnem redu je bila tudi točka o prepotrebem razširjenju šolskega poslopja šestrazredne ljudske šole. Ta pereča zadeva se vleče kot trakulja že več let; strokovnjaki so izdelali na vse načine prikrojene načrte tako, da je krajni šolski svet imel na razpolago štiri razne načine. Kako nujna je stvar, razvidno je iz tega, da se šteti razred vlači prav po vagonih že več let zunaj šolskega poslopja iz ene hiše v drugo. Sedanja soba v gostilni (!) pri Rajštarju gotovo ne ugaja šolskim predpisom, ker daje dan za dnem tem šolarjem kak pijanček dobre vzgleda, je pač popolnoma upravičeno ogorčenje starišev, da se šolsko mladino že toliko let odteguje šolskemu poslopju. Vsak pameten človek bi torej mislil, da se vendar enkrat pri seji okr. šolskega sveta napravi konec tem kvarnim razmeram, odborniki — kmetje avidije potrebo ter so za to, da se stvar reši, le mladi g. Woschnagg in g. dr. Mayer tej zadevi ne priznata najuisti: pričo nas vseh sta se v blaženi nemščini dogovorila, da se nabavi zopet nov načrt. Woschnaggu se ne čudimo, saj ima na zavlačevanju zadeve važen interes: med tem ko se prepotrebno razširjanje slov. ljudske šole zavlačuje, razširiti hoče švedmarkino ponemčevalnico in trg bi se kaj kmalu izločil od prispevkov k skupni šoli. Trg je še čakal izdan nemčurstvu, zastupiti hočejo še deco. Okoličani pomislite, da se vam hoče to skupno šolo obesiti na vaše rame in da trg ne bo več prispeval k skupnim stroškom stavbe in vzdrževanju šole, vse breme boste morali vi nositi.

Protestiramo kar najodločneje proti tej umazani nakani in zahtevamo v splešno korist šoli, da se zadeva kot krvavo-nujna reši, opominimo pa obenem, da nas slov. kmetov varadi onega gospoda, ki je slučajno blagajnik »Švedmarke«, ni treba v blaženi nemščini za norce imeti, ker iste ne razumemo.

Ušli so na kolodvoru v Sp. Dravogradu tri fantje iz gornjegraškega okraja, kateri so se hoteli popihati v Ameriko, časi še niso bili pri naboru. Orognik jih je odpreljal v slovenjegraški zapor.

Iz Slovenjegrada. V neki gostilni v Turški vasi so se pričeli 4 fantje zaradi nekoga dekleta pretepati. Krčmar in pa vrtnar Rogina sta hotela pretepače pomiriti, a pri tem je neki Plevnik Rogino z nožem v prsih težko ranil. Plevnika so zaprli.

Iz deželne šolskega sveta. Definitivno so nastavljeni ozir. prestavljeni: Irma Svetlin iz Kapel v Konfjice, v Dolu Vid Jurko, v Št. Petru pri Laškem trgu Antonija Drobnič. Za okr. pomožnega učitelja v Konfjicah je imenovan def. učitelj v Kapelah G. Svetlin.

Za Ciril-Methodovo družbo je poslala gdič. Vikica Gregorevčičeva, učenka V. razreda ljudske šole v Šoštanju, nekaj stotin rabljenih znamk in stanjolin papir, g. učitelj I. Lukman pa 1900 sortiranih znamk.

Umrli je 29. septembra pri svojem sinu v št. Ilju pri Mislinji mnogim železničarjem dobro znani g. Leopold Kaffan, žel. mojster juž. žel. v pokoju.

V Velenju je minulo nedeljo več fantov pod vodstvom nekoga Prapotnika razsajalo po trgu Ker opomini niso nič izdali, je stražnik hotel Prapotnika prejeti in zapreti. — Na to so pa fantje začeli razgrajati proti stražniku in so ga ometavali s kamenjem. Moral je potegniti sabljo; Prapotnika je aretiral še le s pomočjo jednega orožnika. Sedaj so izročili tudi ostale razgrajajoče šoštanjski sodnji. Klerikalna mladinska vzgoja rodi v Velenju sadove!

Mariborski okraj.

Iz Maribora. Plesne vaje priredi letos zopet Slov. trgovsko društvo v Mariboru. Obiskovalci teh plesnih vaj imajo se oglasiti najkasneje do 9. tm. pri g. trgovcu Berdajnu, Zofijin trg ali pa g. Weizla v goasposki ulici kjer se tudi vse natančneje izve. Na eventuelne poznejše oglase se ne bode oviralo.

Občni zbor podravske podružnice »Prosvete« se je vršil v soboto, dne 24. sept. 1910 v Nar. domu v Mariboru. Mariborska inteligenca raznih nar.-rad. starih, je pokazala svoje zanimanje za podružnico s svojo odsotnostjo, tako kakor pri celodnevni nar. obrambni anketi, ki se je vršila isti dan. — Načelnik, med. Toplak, je podal splošne podatke o delovanju podružnice v letu 1909/10., na to pa so poročali posamezni odborniki. — Glavno delo so bile priprave za že omenjeno, krasno uspelo anketo, ki se gotovo obredi sadove. Podružnica je po informacijah češke šolske družbe »Komenskega« na Dunaju storila važne ukrepe v prid slov. šolstva v Mariboru in bližnji okolici; da se uresniči, je odvisno od raznih činiteljev, zlasti od naše šolske družbe. Ustanovili sta se dve novi knjižnici, v Negovi pri Račgoni ter v Stoprcih pri Rogateu, jedna pa se je izpolnila, take da upravlja sedaj podružnica 16 knjižnic po 80—250 knjig (5, ki so last osrednjega društva ter 11 svojih.) V pretekli zimi je začela tudi z razpošiljanjem prečitane časopisja v bližnjo mariborsko okolico. Vkljub raznim težkočam je razposlala blizu 1200 števil. Podružnica je hotela navezati tesnejše stike z učitelstvom svojega okoliša, ki bi lahko pomagale zlasti pri ustanovljenju in oskrbovanju knjižnic, žal, da skoro brez uspeha Dohodkov je bilo 273 K 06 v, izdatkov 166 K 16 v, tako, da znaša prebitok 106 K 90 v. Glavni vir dohodkov so podpore denarnih zavodov in posameznikov, žal, da je tu pehvalno omeniti le dar 50 K Posojilnice v Mariboru, edinega zavoda, ki se je odzval prošnji za podporo. Po predlaganem absolutoriju staremu je bil izvoljen sledeči odbor: načelnik med. Brunon Weizl, podnačelnik vet. Fr. Ka. Zavrnik, tajnik jur. Avg. Reisman, blagajnik med. J. Novak, knjižničar jur. Ferdo Dobravc, preglednik med. Fr. Toplak in forest. Vojteh Koprivnik. Novi načelnik je podal načrt dela v bodočem letu ter povdarjal zlasti izobraževalno delo med ljudstvom in dijaštvom samim s predavanji in sestanki. Naša javnost bi se naj pač za gotovo koristno delovanje podravske podružnice »Prosvete« boljše zanimala nego do sedaj. Nujno se potrebuje prispevki v knjigah, zlasti pa v denarju, če se naj dosežanjo delo razširi ter se naj uresniči načrti, ki še čakajo rešitve. Naslov podružnice je: Maribor, »Narodni dom«.

Iz Maribora. »Rokovnjače« uprizori slovensko gledališče v nedeljo 9. t. m. pop. ob pol 4. Pač menda ni treba posebej omenjati, da je to igra, vzeta iz življenja našega naroda, koraj narodna last. Upamo, da bo slovensko občinstvo prišlo gledat v obilnem številu »Rokovnjače«. Opozarjamo, da se začne predstava točno ob pol 4. uri popoldne.

Sv. Lenart v Slov. gor. Pri volitvah v tukajšnje trgovsko zadrugo dne 25. sept. so bili izvoljeni v odbor kandidatje obeh združenih slovenskih strank. Priprave je vodil g. Ant. Zemljič, ki je tudi izvoljen za načelnika te prej nemškutarke zadruge.

Tatvina na pošli. 22. septembra je izginila pri poštne uradu v Pesnici pri Mariboru poštna vreča, v kateri je bilo 1200 kron gotovine in dve rekomandirani pismi. Storilec je 21 letni pomožni sel, Fr. Weingerl. Tat je ušel na kolesu, katerega si je izposodil od svojega prejšnjega gospodarja, poštarja. Aretiral ga je v Mariboru neki policaj, a pri njem niso dobili več ko 43 K. V Mariboru si je kupil pro in novo obleko, staro pa vrgel v Dravo, ter dal nekemu gostilničarju v Kamnici v srambo 910 K.

Zblaznela je 27letna kočarica Marija Dvoršak iz Stopnega v mariborskem okraju. Svoj čas je v spanje spravila svojega moža ob moštvo, vsled česar so jo zaprli. V zaporu je pa zblaznela in so jo morali spraviti v Feldhof.

Vojska med hlapci in mesarskimi pomočniki. V soboto zvečer so sedeli v Kirbiševi gostilni v

Maribora v eni sobi trije hlapci, v drugi pa trije mesarski pomočniki. Med obema strankama je vladalo že dalje časa hudo sovraštvo. Trije hlapci so odšli, se oborožili z ročicami in čakali na mesarje. Mesarski pomočnik Štraus je šel ven in opazil hlapca Muzeka z ročico. Močnejši Štraus mu jo je vzel in ga tako obdelal po glavi, da se je Muzek smrtnonevarno ranjen zgrudil. Raničena so spravili v bolnišnico, napadalca pa vkajho.

Iz Lembaha. Samomor na železnici. Dne 29. septembra ob pol 4. uri popoldne se je na postaji Bistrice pri Lembahu vlegel na tračnice 27letni delavec Franc Renner ravno v času, ko je pripeljal na postajo poštni vlak. Varnostna priprava pri lokomotivi je vrgla samomorilca več metrov po progi s tako silo, da je Renner obležal na mestu mrtev.

Iz Čagone pri Sv. Antonu v Slov. gor. Častni občan naše občine je postal naš dosedanji nadučitelj g. Fr. Šijanec, ki je stopil radi starosti v dobro zaslužni stalni pokoj.

V Zgor. Sv. Kungoti so glasom poročila »Slovenčevega« Nemci že tudi začeli stegovati krepplje po slovenskih posestvih. Pred kratkim so baje kupili posestvo neke Jelekove.

Babilonski stolp v Mariboru se sme imenovati stavba novega mostu čez Dravo. Gotovo je, da bo prvotni stavbeni račun za več stotisoč kron prekorajčen, ker dela se izvršujejo naravnost po polzevo. Strokovnjaki pravijo, da bo most šele krog leta 1915 dogotovljen vsled preobitih zaprek, na katere so še le sedaj prišli. Trnoglavi mariborski občinski očetje so še le sedaj spoznali, kako neumnost so napravili, ker niso dovolili, da bi se most zidal čez Dravo blizu »Narodnega doma«.

Napad mariborskih vsenemcev na slovensko šolo v Letersbergu-Karčovinii se je izjalovil. Oba nadučitelja, slovenske in nemške šole, sta agitirala več dni od hiše do hiše, da bi v slovensko šolo prišlo čim manj otrok. Stariši so ju sicer poslušali, a ubogali niso. V vse razrede te važne ljudske šole je vpisanih več slovenskih kot nemških otrok.

Tatvina. V sredo je pokradel 44 letni kroj. pomočnik Miha Herček svojemu mojstru Jakobu Bizjaku v Mariboru obleke, ur in blaga za 413 kron ter pobegnil.

Iz severnih Slov. goric nam pišejo. Že desetletja nismo imeli tako slabe vinske letine ko letos. Ako ne bo lepega vremena, boče vino kislo kot jesih in se bodo prejšnji letniki zelo podražili. Tudi sadje ne obeta več ko srednje letine.

Ljutomerski okraj.

Okrajni šolski svet ljutomerski je razposlal na šole v okraju ukaz naučnega ministerstva z dne 22. avgusta t. l., s katerim se šolskim vodstvom naroča, naj se pri morebitni uvedbi pouka v deških ročnih spretnostih ozirajo po upoštevanju krajevnih razmer zlasti na košarstvo. Stvar zasluži vsekakor veliko pozornost in bi se ta ukaz baš v dotičnih krajih lahko uspešno izvedel. Samobsebi umevno pa je v to svrhu potrebno, da se preskrbi dovoljna izobrazba učitelstva v tej stroki. Nekaj ukazati, ne da bi bili za to pogoji dani, je nesmisel. Pouk v košarstvu dobro uspeva n. pr. pri Sv. Barbari v Hafozah, kjer obstoji celo drž. učna delavnica za košarstvo. Tam uspešno deluje na tem polju g. nadučitelj Anton Ogorelec. Nanj se obračajo tovariši, naj bi jim tekom oktobra priredil poudarjeni poučni tečaj v košarstvu. Okrajni šolski svet ljutomerski bi pa moral to misel podpreti in pospeševati, ker je sicer njegova okrožnica brez pomena in brez koristi.

Ponesrečeni rojak v tujini. Ponesrečil se je v Crested Butte (Colorado) Alojzij Domajnko, doma iz ljutomerskega okraja. Podsula ga je velika plast premoga. Čez par ur je bil nesrečnež mrtev. Po rajnem žaluje žena in dvoje nepreskrbljenih otrok. Pogreb se je vršil brez duhovnika, kajti duhovnik ni hotel pokojnika pokopati, ker ni zapustil nič denarja.

Veteransko društvo v Ljutomeru priredi v nedeljo, 9. oktobra v prostorih g. Vaupotiča v Ljutomeru tombolo s prav lepimi dobroti. Začetek ob 5. uri popoldne. K mnogoštevilnemu posetu vabi najužudnejše odbor.

Iz Veržeja. Neverjetno, kaj se zdaj že pri nas godi. Zadnji mesec je nekoga lepega dne prišel k nam neki obrtni gospod z očali (pravijo, da neki kaplan iz ene sosednih far!); obiskal je našega blagega gospoda župnika, se ga tam pošteno najžajal in potem po trgu razgrajal. Nobena ženska ni bila varna pred njim, vsaka je čula pozdrav »Servus Micika!« (Ali je bil g. L. kedaj vojak??) Gospod si je menda mislil: danes že lahko skočim prek plotu, saj sem v drugi fari. Pa naposled jo je pri nekem dekletu posteno skupil; pijan in jezen je začel vsled tega razgrajati po Veržeju kakor kak pobalin. Ljudje so kar okna začeli odpirati, ker so mislili, da pride menažerija. Obžalujemo te gospoda župnika, da je imel tako »nobel« obisk. Res lepo sliko je pokazal ta kaplan. Mi pa kličemo: »Mi Verženci ne rabimo — lorbeka!« V prihodnje pa uganjajte vaše burke drugje! — Kmet.

Ljutomer. Pri nas zida nekaj zidarski mojster Franc Holz iz Terbegovec. To seveda ni nič posebnega in čudnega, a čudno je, če ima ta »slovenski« zidarski mojster tablo z »lepo« bliščečim se napisom: »Franz Holz, geprüfter und konz. Mauermeister in Terbegofzen, St. Georgen a. d. Stainz.« Pozivamo ga, da to kmalu odstrani, da ne bo še dalje v sramoto slovenskemu ljudstvu in njemu samemu v zasmeh.

Beležke.

»Slovenski kmečki koledar« izide v drugi polovici tega meseca. Koledar bode imel tudi letos bogato zabavno in gospodarsko vsebino ter mnogo slik. Opozarjamo nanj somišljenike!

Redka naravna prikazen. Prijatelj lista nam je prinesel v uredništvo lepo veliko jesensko gobo, na kateri je zrasla še druga manjša, popolnoma razvita sestra.

Sladkorna cena. Ker pride šele 20. t. m. novi sladkor v promet, se bo cena sladkorju šele tedaj znižala na 79 vin. kg. Druga leta je to znižanje nastopilo že začetkom meseca oktobra.

Ljudsko štetje in spodnještajerski nemški narodni svet. V Mariboru je nemški narodni svet sklical posebno anketo, na kateri se je razmotrivalo ljudsko štetje. Sklenilo se je, ponuditi vsem občinam ob meji in v bližini mest, trgov in industrijskih krajev nemške števne komisarije, t. j. take, ki bodo fabricirali en gross pristne Nemce. V ponudbah naglašajo, da bodo to štetje ti »komisarji« izvrševali zastonj. Bojimo se, da so šle nekatere občine tem zvižajam na lim. Sklenilo se je tudi pozvati nemške delodajalce in gospodarje, da dajo vse svoje delavce in posle zapisati kot Nemce. Pozor!

Dobre klobase na graškem jesenskem sejmu. V soboto zvečer je jedla v nekem šotoru na graškem jesenskem sejmu mlada ženska klobaso. Na to pa ji je postalo tako slabo, da so jo morali odpeljati v bolnišnico. Dogodek služi v priporočilo graškega jesenskega sejma!

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je imela meseca septembra 1910 sledeči promet: Priloge m. k. A. Redni dohodki. 1. prispevki iz nabiralnikov K 1430, 2. prispevki podružnic i. s. Kranjsko K 3722'59, Štajersko K 160, Koroško K —, Primorsko K 1738'93, skupaj K 5621'52, 3. razni prispevki K 9973'03, skupaj K 17.024'55. B. Izredni dohodki. 4. prispevki za obrambni sklad K 346'80, skupaj K 20.371'35. Izdatki. A. Redni izdatki: 1. plače, remun. nčit. osebja, razni računski itd. K 18.297'64. B. Izredni izdatki: 2. naložitev na glavnico, oziroma obrambni sklad K 5541'80, skupaj K 23.839'44, torej primanjkljaja K 3468'09.

Kdo je sposoben za duhovnika? Iz Stojnc na Dr. p. nam piše somišljenik: K nekemu kmetu s tremi sinovi je prav rad zahajal domači župnik. Nekoč jih je našel vse tri lepo skupaj doma in je vprašal očeta, kaj misli z njimi storiti. Ta je odgovoril: Prvi bo bržčas kmet, ker je najrajši pri volih in vozovih. Drugi bo menda mesar, ker najrajši lovi muhe in vsako ubije. Tretji pa bo se moral učiti za mešnika. »Zakaj?« je vprašal radovedni župnik. »Zato, ker noče drugače moliti, če mu ne dam krajcarja«, je bil točen odgovor.

Ponarejene poštne-hranilnične knjižice. Zadnji čas je bilo pri poštah uradih na Sp. Štajerskem vzdignjeno s ponarejenimi hranilnimi knjižicami več hranilnih vlog v znesku do 40 K. Knjižice so nosile ime Peter Kral in Franc Dürer. Bile so izpolnjene z vijolneto tinto, ki pri poštah uradih ni v rabi. — Hranilne knjižice je nekdo pri kakem poštnem uradu ukradel, jih izpolnil in preskrbel s ponarejenim poštnim pečatom. Storitelj je dostej neznan.

Držite boljše hmelj! Hmeljar nam piše: Te dni sem dobil iz Aljaško-Lotriške obvestilo, da je tam že ves hmelj razprodan, in vprašanje, koliko ga je še pri nas. Iz tega moram sklepati, da bo še letos veliko povpraševanje po hmelju, zato bi svetoval hmeljarjem: dobri in lepi hmelj rajše skrbno shranite in držite, nego da bi ga pod ceno prodali!

Vestnik

„Zveze slovenske napredne mladine“.

Št. Jurij ob juž. žel. V nedeljo dne 25. sept. t. l. smo imeli krasno uspeli občni zbor in odhodnico pododborja Z. S. N. M. za št. Jurij in okolico v napredni Vrečkovi gostilni, koje prostori so bili natlačeno polni. Pozdravil je vse navzoče in zelo spretno vodil predsedstvo predsednik pododborja France Ferlež, ter podal zgodovino »Zveze«, kako se je začela mladina gibati. Iz tajniškega in blagajniškega poročila vidimo, da je odbor vkljub vsem zaprekam, katere je imel, še dobro deloval; iz blagajniškega poročila posnamemo, da ima pododbor v posojilnici naloženih 25 kron. Nato podeli predsednik besedo Andreju Osetu, kateri je bil viharno pozdravljen. Marsikateri je rekel: slišali smo ga že na večjih shodih govoriti, a tako stvarno, navdušeno in premišljeno, kakor ravno danes, še ni nastopil nikdar. Razložil nam je v poljudnih besedah namen »Zveze«. Tovariš Jože Drogenik nam je v krasnih besedah naslikal, kako se mora mladenič v zgodnji mladosti vaditi na agrarnem polju delovati. Za svoj strokovni govor je žel veliko odobravanja. Tovariš inr. Zdošek je povdarjal v dolgem govoru, kako velike važnosti je duševna in telesna vzgoja mladine, katero si je začrtala mladinska organizacija. Tovariš Kveder nam je govoril o šolstvu in o šoli odrasli mladini, priporočal je čitati veliko dobrih knjig, ker je potem čitanja dobrih knjig in naprednih časopisov bomo dosegli zaželjeni cilj. V prav krasno izbranih besedah nam je tovarišica Rezika Vrečkova povedala, s kakšno navdušenostjo morajo mladenke se oprijeti dela pri »Zvezah«, katera vidi toliko dobrega, koristnega za vsakdanje živ-

ljenje. Govorili so še nadalje: Blaž Urleb, Jakob Verbič, Franc Ferlež in dr., kateri so vsi navduševali mladino k delu. Izvolil se je sledeči odbor: Urleb Ivan, predsednik, Rezika Vrečko, podpredsednica, Ferlež Rezika, tajnica, Šefman France, blagajnik; odborniki oz. odbornice pa: Mastnak Kari, Ojstrež Blaž, Sivka Joško, Mastnak Rezika, Marež Milica in Ojstrež Franica.

Nato se je vršila šele prava odhodnica fantom, ki gredo k vojakom; marsikatera pametna beseda se je spregovorila, posebno na naslov k vojakom odhajajočega predsednika in blagajnika. — Tovariš Oset je iz skušnje marsikatero poučljivo in svarilno besedo položil vojaškim novincem na srce in jih rotil, naj tudi kot vojaki bodo zvesti sinovi matere Slovenije. Verbič Jakob in Urleb Blaž so slavili posebno tovariša Ferleža in Urleba, kako navdušena narodna delavca sta bila v vseh naprednih društvih. V prav humorističnih besedah nam je orisal pravkar od vojakov prišedši tovariš Andrej Ferlež težave in dobrote vojaškega stanu; s svojim prirojenim humorjem je povzročil veliko smeha in zabave. Za vse govore se je zahvalil predsednik France Ferlež in nato oddal mesto svojemu nasledniku. Dan nam je prav po bliskovo minil. Od novega odbora je upati, da bode hodil po sledovih zdajnega — v delu in zbiranju mladine! — Napredni mladinski pozdrav! — Tovariš.

Dobova. Dragi tovariši, mladeniči! S hitrimi koraki se nam približuje čas, ko ne bo več toliko napornega dela, ko se odpočijemo in se nam odpočije tudi naš mladeniški duh. Marsikateri se bo ločil od nas, kajti »ta listič tako prav«, da secar ga je vzev. Vendar se ne sme zato preveč žalostiti, ker to ni zadelo samo njega, temveč tudi mnogo drugih tovarišev, mi pa ga hočemo ohraniti v trajnem spominu v nadi, da se ne vidimo zadnjič. Tovariši, k ivam je namenjena vojaška suknja, ohranite vedno svoj ponos, posebno bodite ponosni, da ste Slovenci. Tega se nikdar ne sramujte, kajti ponosne ljudi povsod spoštujejo. Da ne bo morebiti kdo pisal domov in spakedrani nemščini in nemškimi pokvarjenimi naslovi. Niste kake kuharice, ki so nekaj časa v mestu, pa ne znajo niti svojega imena več pravilno zapisati. Če le more, vtakne kam kakšen »sch«, po dva »ll«, ali namestu črke »k« po dva »gg«. Takim ljudem je dobro pogledati v možgane, pa ne boste našli drugega, razen nekaj slame. — Imena: Velevki Obrež, Rigonce, Loče, Gaberje, Mostec, Mihalovec, so dosti lepa imena in jih ni treba pačiti kakor Gross Obresek, Riegelsdorf, Lotsch, Sella, Brückl. — Pozimi se nam bo vsem nudila prilika izobraževati se potom knjig, časopisov itd., kajti je mlado drevo se da upogniti ali uravnati; ko je enkrat staro, postane grčavo in ni več tako sposobna za sprejemanje in preosnovanje. — Onim mladeničem, ki se zanimajo za čebelarstvo, se bo nudila v nedeljo 9. t. m. ugodna prilika, da čujejo o čebelarstvu strokovnjaka.

Južna železnica in slovenski jezik.

Pogosto se sliši iz ust pesimistov, da se južna železnica, ker je zasebna družba, na slovenski jezik nič ne ozira. Ti črnogledi zatro že v kaj misel, da bi nam južna železnica vendar znala biti pravična. Ne samo, da sami ne vlagajo slovenskih denarjev, temveč oni s svojim nesmiselnim razlaganjem provzročajo vrh tega, da si tudi drugi ne upajo slovenskih vlog doposiljati; ti ljudje delajo družbo južne železnice odgovorno za preziranje slovenskega jezika, ter jo razkričijo za največjo sovražnico našo, nas razvajajo v krivo prepričanje in na kriva pota, sami pa ničesar ne store. Ker ima slovenski narod na svojo veliko nesrečo vse polno pesimistov ali črnogledov, ki ne zaupajo niti samemu sebi, se slovenska zavest tlači k tlom, odkoder upira boječe svoje poglede kvišku, kakor bi od nekod pričakoval rešitelja, katerega nikjer ni.

V resnici pa južna železnica obravnava slovenske vloge in sicer v nemškem jeziku, ona torej prezira slovenski jezik le deloma; popolnoma bi ga tedaj prezirala, če bi slovenske vloge neresene v koš metala. Pesimisti ne dosežejo ničesar, optimisti pa dosežejo pri južni železnici pravici slovenskega jezika vsaj delne uspehe.

Občina Kokarje, ki pridobiva slovenskemu jeziku veljavo pri vseh ministerstvih na Dunaju, vloga tudi pri ravnateljstvu južne železnice na Dunaju slovenske vloge; ta jih rešuje brez obotavljanja v nemškem jeziku, dasi je tudi ona dolžna v smislu določb člena XIX. državnega osnovnega zakona z dne 21. dec. l. 1867. drž. zak. broj 142 na slovenske vloge odgovarjati v slovenskem jeziku. Občina Kokarje se za sedaj zadovoljuje je zaradi tega z nemškimi odgovori, ker se čuti v tem delu osamljeno.

S slovenskimi vlogami se pri južni železnici doseže, da mora ravnateljstvo na Dunaju nastavljanje tudi slovenske zmožne uradnike, s tem se daje kruh sitovom slovenskega naroda, katerega bi drugače uživali sami Nemci ter nas povrh še zaničevali.

Dolžnost slehernega narodnjaka je podučevati nevedne, bodriti malosrčne in pesimiste ter jim vzbuditi zavest, da se pridobi slovenskemu jeziku doma in drugod postavna veljava le tem načinom, če mu to veljavo sami izvršujemo, kar je naravno, kajti Nemci nam vendar ne morejo prigovarjati: Le pišite slovensko, mi priznavamo vaš jezik!

Kadar spravimo naše občine in sploh slovenski narod na to stopinjo zavednosti, da bodo vlagale v velikem številu slovenske vloge na južno železnico, potem stopimo na višjo stopnjo z zahtevo, da mora tudi južna železnica jednako vsem deželnim in državnim uradam na slovenske vloge odgovarjati v slovenskem jeziku.

Na delo torej vsak v svojem delokrogu! Zlasti naj bodo občinski uradi svetilniki naše vstajajoče zavednosti!

Jz raznih slovanskih krajev.

Kranjska hranilnica v Ljubljani, ki je s slovenskim denarjem prišla do današnje moči, dosledno prezira domače obrtnike pri oddaji raznih del in naroča rajši vse iz tujine od Nemcev, četudi dražje plačuje.

Od Marje Snežne na Velki. Pri posestniku Mlasku v Ščavnici so pred nekaj dnevi ponoči vlomili neznaní tatovi v hišo in odnesli denar, meso, maslo, obleko, obuvalo in razne druge gospodarske reči. Tatvino so izvršili tako drzno, da manjka vsaka sled o teh nočnih obiskovalcih. Sumi se, da so bili tatje gotovo cigani, ki se zadnji čas klatijo po naših krajih.

Premogovnik pri Ivnici na Sr. Štajerskem je kupil Dunajčan Adolf Weiss.

Slovenski shod v Gorici. V nedeljo 2. tm. se je vršil v Gorici dobro obiskan shod, na katerem se je razpravljalo o ljudskem štetju. Predsedoval je posl. Fon, govorila sta dr. Dereani in dr. Pavlica. Povdarjalo se je, kako se je pri zadnjem ljudskem štetju naštelo v Gorici komaj 5000 Slovencev, dasi jih je bilo že takrat gotovo nad 10.000. Posebno so slovenski posl. popolnoma odvisni od milosti italijanskih gospodarjev, ki jih kar vpisujejo za Lahe, Treba odločnega dela, da se letos to prepereči. Dr. Medvešek je končno predlagal tri rezolucije, ki so se soglasno sprejele. V rezolucijah se zahteva od vlade, naj napravi konec germanizaciji na železnicah, naj ukrene vse potrebe, da se bo ljudsko štetje vršilo nepristransko in da ga ne bo vodil magistrat. Med velikim navdušenjem se je shod zaključil.

Obsojena vlomilca. Pred celovško poroto sta bila te dni obsojena vlomilca Pogačar in Wahrenst, prvi na 6, drugi na 7 let težke ječe in pozneje v oddanje v prisilno delavnico. Pogačarjevo ime je zadnje leto »zaslovelo« po Slovenskem po raznih vlomih v farovže, v katerih je bil specialist. Sedaj bo imel čas kovati nove načrte. — Parkrat je že iz ječe pobegnil — in ni izključeno, da se nekoga lepega dne ne pojavi zopet v kakem farovžu na obisk.

Skala ga je ubila. Iz Zagorja ob Savi se piše: G. Josipa Birola, posestnika apnenec, je včeraj popoldne ubila skala, ki mu je stojajočemu priletela na čelo ter mu razbila lobanjo. Stal je na prostoru pod kamenolomom, ne na cesti.

Nemški Kočevarji — bojeviti. Poroča se, da je občinski svet v Mozlju na Kočevskem sklenil, odstraniti vse dvojezične napise in jih nadomestiti s samonemškimi. Nemško časopisje poziva tudi druge nemške občine na Kočevskem, naj store isto. Radovedni smo, na kako stališče se bodo postavile oblasti v tem slučaju. Ko so svoje čas enak sklep storile nekatere slovenske občine (seveda v slov. smislu), so pol. oblasti dotične sklepe razveljavile. Kar velja za Slovence, mora veljati tudi za Kočevarje!

Koroški Nemci se hočejo učiti slovensko. Do zdaj so koroški Nemci vedno naglašali, da na Koroškem sploh ni Slovencev in da je zanje slovensčina na Koroškem popolnoma nepotrebna. V zadnji seji dež. zbora je pa nemški poslanec Burger priznal, da imajo koroški Nemci dovolj vzrokov, učiti se slovensko. Da pa dobe potrebne nemške učitelje, ki naj poučujejo slovensčino, je predlagal, da naj deželni zbor dovoli vsoto 2000 K za podpiranje tistih dijakov, ki bi se hoteli posvetiti studiju slovenskega jezika na kakem vsoučilišču. S tem mislijo vzgojiti dovolj materiala, ki naj bi zasedel tista mesta pri dvojezičnih uradih, ki so namenjena Slovincem. Koroški Nemci računajo torej tudi z dejstvom, da morajo tudi uradi na Koroškem končno vendarle sprejeti tudi slovensčino kot uradni jezik. Časi se izpreminjajo in Nemcem sčasoma ne bodo pomagali niti kurzovi več.

Smrt v koritu. V Novakih pri Cerknem na Goriškem je utonila pred nekaj dnevi štiriletna hči posestnika Peternela po domače Graparja. V navzočnosti petletnega bratca je zlezla na korito v katerem je bila okoli 20 cm visoka voda, padla in utonila, bratec pa je odšel v hišo in molčal. V koritu, ki se je nahaja zraven vhoda v hišo, je našel deset minut pozneje nesrečni oče svojo utopljeno hčerko.

Razne novosti.

Avtomobil povzročil grozno nesrečo. Na cesti med Gentom in Brusljem se je dogodila velika nesreča radi lahkomišljenosti nekega šoferja. Šofer se je hotel v brzem diru izogniti nekemu otroku, toda avtomobil je pograbil otroka in ga vrgel na tla, da je bil takoj mrtev. Avtomobil se je nato zakadil v neko drevo, ob katerem se je popolnoma razbil. Šofer je z glavo priletel v drevo in je bil takoj mrtev, lastnik avtomobila, inženir de Porter, je zelo nevarno poškodovan.

Zoper samostane. Španska vlada je odredila, da se s 1. oktobrom zapre 34 samostanov. Sedemdesetim drugim samostanom se je naročilo, da se podvržejo državnemu zakonu, sicer bodo tudi razpuščeni. Klerikalci pripravljajo za nedeljo radi razpusta samostanov velikanske demonstracije.

Zastrupljenje z gobami. V Budimpešti sta večeraj v odprti tržnici oboleli dve služkinji tržnega nadzornika, ki sta zavžili gobe. Vsi znaki kažejo, da sta bili zastrupljeni. Domneva se, da se je hotelo zastrupiti tržnega nadzornika samega, ki je znan radi svoje strogosti. Asistent tržnega nadzornika z imenom Tonath, čigar naloga je bila tudi preiskavati gobe, je obolel istotako s svojo soprogo in z železniškim uradnikom Levotho, ki stanuje pri njem, na sumljivih znakih zastrupljenja z gobami.

Predrzen ropar. V Schönhagenu na Nemškem je neki hlapec umoril gospodarja in njegovo ženo. Ko je pripravljajl 52let stari kmet Klein za svojo živino krmo, je natihoma prišel v skedenj hlapec, ki je s kolom tako udaril kmeta po glavi, da je bil takoj mrtev. Na to je šel v hišo, kjer je zadavil kmetovo ženo. Ropar je na to krenil v stransko poslopje, kjer sta ležali že odraščeni kmetovi hčeri. Morilec je obema zvezal roke in noge. — Zahteval je na to, naj mu povesta, kje ima oče denar. Starejša hči je imenovala roparju oddaljenjši kraj, na katerem naj bi bil denar skrit. V tem času sta se sestri oprostili ter poklicali sosede. Morilec je pobegnil.

Kravo je ukradla. Minuli četrtek je ukradel nekdo v Novi vasi pri St. Jurju posestniku Antonu Kumercu 8 letno kravo v vrednosti 300 K. Kot storilko so zaprli 44letno Marijo Kolar. Isto sumijo, da je ukradla tudi pos. Majerju v Polulah pri Celju jedno kravo.

Stara rodbina. V pondeljek je umrla na Dunaju 112 let stara Katarina Lustig. Rojena je bila dne 2. decembra 1798 v Szerdahelyju na Ogerskem. Njena stara mati od materine strani je bila stara 113 let, od očetove strani pa 110 let. Njen brat je dosegel 91 let, sestra pa 90 let. Bila je poročena z nekim krojačem, imela je 6 otrok in je živela v pomanjkanju in skrbeh. Njen mož je umrl po 75letnem zakonu v starosti 105 let. Starka je bila prav do zadnjega časa še pri močeh, prepevala je madžarske pesmi in je spila za vsak obed vrček piva.

Nov papežev dekret. Pariški »Figaro« poroča: V najkrajšem času bodo objavili nov papežev dekret, v katerem se župnikom ukazuje, da morajo prepovedati cerkveni pogreb vsakomur, ki ni storil svoje dolžnosti s tem, da je opravil spoved in obhajilo. Izvzeti so samo tisti, ki so na smrtni postelji vsled tega obudili kes. To mora izpričati kak duhovnik.

Živinski umor. V Konstanci je v petek 16-letni fant Jonel Negru umoril svoje starše, da postane tako edini dedič. Ker njegova mati že 14 let ni porodila in je prišla sedaj nenadoma zopet v blagoslovljeno stanje, je sklenil radi tega mater še pred porodom umoriti in jo je v petek tudi v resnici zabodel z nožem v postelji. Nato je udaril še očeta s sekuro po glavi, da je bil revež na mesta mrtev. Bestijalični morilec je skušal pobegniti, kar se mu pa ni posrečilo.

Brata umorila brata. Pri Budjevovicah sta brata Franc in Josip Kadlec v prepiru s sekuro ubila svojega brata Karla. Oba brata so zaprli.

Okradeni grobovi. V Greiffenbergu blizu Beroлина popravljajo evangelijsko pokopališče. Pri tem se je dognalo, da je bilo odprtih nad 100 grobov in da so bile mrličem ukradene razne dragocenosti.

Umor v notarski pisarni. V neki notarski pisarni v Filadelfiji je te dni ustrelila žena svojega moža, ker jo je hotel zapustiti. Kroglja mu je šla v glavo in je bil takoj mrtev.

Zdravnikovo hudodelstvo. V San Francisku so prišli na sled hudodelstvu, ki v posameznostih precej spominja na Crippenov slučaj. V kleti neke hiše, v kateri je stanoval nek zdravnik, so našli pod plastjo cementa razkosano truplo učiteljice Swan, ki je izginila že 20 aprila. Dognalo se je, da je učiteljica iskala pomoči pri zdravniku, ker jo je njen ljubimec zapustil. Učiteljica je pa takoj vsled napačne operacije umrla. Zdravnika so zaprli.

Narodna zbirka. Za »Nar. zbirko« so nam došli doslej sledeči prispevki: Ljubno (nabral stud. cult. ing. Fr. Hinterlechner) 35 K; sv. Anton v Sl. gor. (naduč. Fr. Šijanec) 7 K; Celje I. (cand. iur. Fr. Hrašovec) 100 K; Celje IX. (iur. Rasto Hudina) 490 K; Ljubljana (gdč. Vida Mally) 107 K; Celje VIII. (cand. iur. Tonče Suhač) 50 K; Celje III. (iur. Iv. Vrečer) 12'50 K; Rajhenburg (Sokol) 20 K; Žiće (prof. Cimerman) 10 K; Vitanje (abit. M. Repič) 4 K; Lehen (cand. iur. J. Majcen) 40'20 K; Celje VI. (Kalan ml.) 2'60 K; Celje II. (cand. iur. Tona Kosi) 84'40 K; Laški trg (gdč. Nina Drobnič) 50'20 K; Rečica na Paki (gdč. J. Bizjak) 33'20 K; Celje XII. (g. Terček, tiskarna) 11'10 K; Juršinci pri Ptuj (cand. iur. A. Horvat) 5 K; Celje XI. (gdč. Kržan) 8'20 K; Grobelno (g. Fr. Vuga) 17 K; Čadram (g. Anton Brumen) 5 K; Globoko pri Brežicah (g. Bl. Tominc) 10'50 K; Celje V. (ga. Voglar in g. V. Radej) 23 K; Dol pri Hrastniku (gdč. Mir. Gnus) 16'17 K; Šmarje pri Jelšah (abs. pravnik Leop. Vičar) 40 K; Marenberk (g. J. Kaič) 5 K; Pri-srčna hvala za prispevke. C. nabirateljice in nabirateljce prosimo, da čimpreje končajo z nabiranjem; prispevki z nab. polami se naj blagovolijo poslati na naslov našega blagajnika vsaj do 15. t. m. — »Klub napr. slov. akademikov v Celju«.

Ne hvali se da znaš

na različne načine pripravljati Pekatete, ker knjiga, ki jo na zahtevo dobiš zastonj pri Prvi kranjski tovarni testenin v II. Bistrici, te pouči, da ne znaš še vsega.

Listnica uredništva.

Sv. Lovrene na dr. p.: A. B.: Vi še niste nič plačali. F. F. še ima za letos plačati 1 K. — Sv. Peter pod Sv. Gor.: Pride prihodnjic! Pozdrav!

Loterijske številke.

Gradec, 1. oktobra 1910: 61, 79, 70, 38, 90.
Dunaj, " " " 11, 9, 75, 4, 35.

Nagrobne križe

in

svetilke

v veliki izberi, nadalje peči, štedilnike in kurilne opreme

priporoča

Peter Majdič, veletrgovina „Merkur“, Celje.

Trgovski pomočnik

prost vojaščine, spreten manufakturst, zmožen obeh deželnih jezikov, kateri razume tudi vsa konmptoarska opravila, želi kje v večji trgovini ali tovarni službo dobiti. — Ponudbe je naslavljati na: „J. F.“, poštno ležeče **Arvež** (Arnfels). 241 1

Širite „Narodni List!“

Št. 51.897.

242 1

Ponudbeni razpis

za oddajo dobave gramozov in priskrbljevanje zapreg na državni cesti stavbnega okraja celjskega za dobo 5 let, t. j. od leta 1911 do 1915. Potrebne se: 1. Za km 95—107: Pravilen gramoz iz dozdašnjega konjiškega kamnoloma grajščine kneza Windischgrätz v Konjicah. 2. Za km 95—107: Drogen gramoz iz dolomitnega konjiškega kamnoloma zakonskih Mihelak v Konjicah, eventualno iz dolomitnih kamnelomov bližje okolice. 3. Za km 108—119: Pravilen gramoz iz Podgorje-kamnoloma gospe Terezije Bračič v Verpetah. 4. Za km 108—119: Drogen gramoz iz dolomitnega kamnoloma gospe Ane Konec v Stranica. 5. Za km 120—126, potem 131—141: Pravilen in droben gramoz iz dozdašnjega Socka-kamnoloma veleposestnika gospoda Janeza Jeschoung v Arjvasi. 6. Za km 142—154: Pravilen gramoz iz Grajskovaškega kamnoloma gospe Marije Mohorič v Vojniki. 7. Za km 144—154: Pravilen gramoz iz Podgorce-kamnoloma g. Franca Brišnik na Vranskem. 8. Za km 146—154: Drogen gramoz iz Trojanskega kamnoloma g. Lovrenca Podbevšek v Trojanah in 9. za km 156—160: Drogen gramoz iz pod 8. navedenega kamnoloma. Pravilen gramoz mora imeti enakomerno velikost po 3—4 cm, droben gramoz tako po 1/2—1 cm v vsaki smeri. Cene, katere je navesti, razumejo se od kamnoloma na mesto drž. ceste za kubični meter, raztolčen in zložen. Glede zapreg je razumeti cene za par konjev in dnevno opravilo, t. j. od 6. ure zjutraj do 6. ure zvečer z dve uri trajajočim opoldanskim počitkom. Nadaljna pojasnila podaja c. kr. okrajno glavarstvo v Celju med uradnimi urami. Nekolkovane ponudbe vložiti je pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Celju do 15. vinotoka 1910 in se je ozirati pri nastavljanju cen na pristojbine za zavarovanje proti nezgodam, za bolniško blagajnico ter odstotnino. Erar pridrži si izrečno pravico izbiranja med ponudniki, oziroma pravico, podelitev dobave sploh opustiti. — C. kr. okrajno glavarstvo, dne 27. septembra 1910.

Slikar in pleskar

prevzame vsa v svojo stroko spadajoča dela, kakor slikanje sob, cerkev, crkoslikarstvo na steklo, les itd. — Priporoča se za mnogobrojna naročila. Svoji k svojim! Svoji k svojim!

Viktor Bevc, Celje
Graška cesta šte. 8.

Tiskovine v moderni obliki so dandanes, kakor znano, potreba vsakega podjetja, ki hoče uspešno delovati, kajti tiskovine brez učinka romajo navadno vsled pomanjkanja časa neprečitane v koš. Sleherni, ki to upošteva in deluje dosledno v tem smislu, zamore vsak čas računati na dosežen uspeh, ker se prejemu vsili nehote prepričanje, da deluje z vzornim podjetjem, katero se potrudil v vsakem oziru izvršiti naročilo skrajno natančno in z namenu potrebnim učinkom. Zavod, ustrežajoč vsem zahtevam na polju moderne tiskarske tehnike je Zvezna tiskarna v Celju, Schillerjeva cesta šte. 3. — Založena z modernimi črkami in okraski, kakor tudi opremljena z brzotisknimi stroji najnovejše konstrukcije in zlagalnimi pristrojji je v položaju v polni meri zadovoljiti svoje cenjene stranke. — Naročila izvršuje točno in solidno. — Cene nizke.

Proda se

hiša in hlev, vse novo zidano in z opeko krito. Hiša s 4 sobami, v kuhinji dobra studenčna voda, 2 kleti, je za vsako trgovino pripravno, zraven je tudi lep vrt z vinsko trto in sadnim drevjem zasajen. Posedstvo je pri cesti, 20 minut od Celja. Cena 6000 K. Kje, pove upravništvo „Nar. Lista“.
240 2-1

Edina slovenska kislava voda Tolstovrška slatina

je po zdravniških strokovnjakih priznana med najboljšimi planinskimi kislimi vodami, je

izborna zdravilo

za katere v grlu, pljučih, želodcu in črevesih, za želodčni krč, zaprtje, bolezni v ledvicah in mehuru ter pospešuje tek in prebavo. Tolstovrška slatina ni le izborna zdravilna, temveč je tudi osvežujoča
550 8-1

namizna kislava voda.

Odlikovana je bila na mednarodni razstavi v Inomestu 1896. leta in na higijenični razstavi na Dunaju 1899. leta.

Naroča se pri **oskrbništvu Tolstovrške slatine** pošta **Guštanj** (Koroško), kjer se dobe tudi ceniki in prospekti.

Del čistih dohodkov gre v narodne namene.

Slovinci! Svoji k svojim! Zahtevajte povsod le Tolstovrško slatino! Vsaka slovenska gostilna naj ima le edino slovensko kislavo vodo.

Škodovati

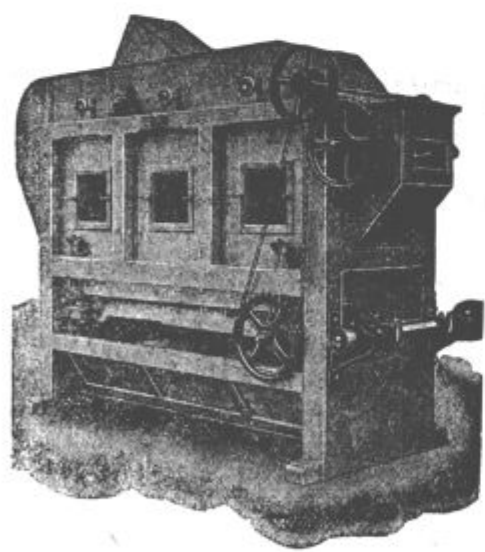
Vam ne more, ako pišete takoj po nove vzorce od ženskega ali moškega blaga, katere razpošilja proti vrnitvi franko **narodna veletrgovska hiša**

R. STERMECKI v Celju.

IOS. ČRETNIK

izdelovatelj umetnih mlinov in žag, kakor tudi mlinov za rabo na roko, z gepljem, vodno in parno silo v Št. Jurju ob juž. žel.

Krasne reference!

Krasne reference!

Izdelujem načrte, proračune in prošnje za stavbena dovoljenja brezplačno.

Pozor! Trgovci Pozor!

Hiša, stara 34 let, v koji je vedno trgovina poprej tudi gostilna, obstoječa iz 5 sob, prodajalne, 2 kuhinj, 2 podstrešnih sob, 1 skladišča, 3 kleti itd. Zraven sta dva velika vrta, sadonosnik, vsajenih 20 trt, med njimi rizling burgundec, sipa, izabela. Drvarnica, hlev za svinje in studenec z dobro pitno vodo. Ker je vse blizu dobro obiskanih toplic, tik farne cerkve, poleg glavne ceste se posebno g. trgovcem priporoča. Proda se radi preselitve pod ugodnimi pogoji. Kje in cena se izve v upravništvu tega lista. 523 3-2

Adolf Bursik

čevljar v Celju, poleg kapucinskega mosta

izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah. V zalogi ima tudi zgeto vlijeno obutev.

Stojte! Ste že slišali?

Nova odločno slovenska trgovina v Ormoži

Ivan Veselič & A. Blagovič se otvori dne 1. okt. tl.

Velika zaloga rezanega, drobnega in špecerijskega blaga, kakor tudi vse vrste železnine. Cene nizke, samo sveže, novo blago. Nakupovanje zrnja, fižola, jajc, masla, suhih gob in vseh drugih deželnih pridelkov.
227 3-3

L. 1911

Ne odlagajte z naročili

na reklamne koledarje za l. 1911, ker so pozneje navadno vse najlepše številke razprodane. — Zahtevajte vzorce v Zvezni trgovini v Celju, katere Vam pošljemo franko proti franko vrnitvi.

L. 1911

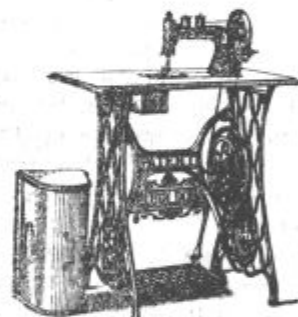
Iv. Jax & sin, Ljubljana

Dunajska cesta števil. 17

336 52-19

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev
za rodbino in obrt.
Pisalni stroji „Adler“.
Vozna kolesa.
Ceniki zastonj in franko.

297 — 28

Šubičeva slika

Franceta Prešerna
ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobita v Zvezni trgovini v Celju. Velika zaloga najrazličnejših svetih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

Poštna hran. račun št. 54.366.
Telefon št. 48.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno zalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Urađuje se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odtegnje vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih

Učenec

iz dobre hiše in z dobre šolske naobrazbo se takoj sprejme v manufakturni trgovini
R. Staroski v Celju.

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivoga, dobrega, puljenega 2 K; boljšega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg vefinega, snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha sivoga 6 K; 7 K; belega, finega 10 K. najfinjši prsi puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg, dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm široka, z 2 zglavniki, vsak 80 cm dolg, 60 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitim puhastim posteljnim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; same pornice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. — Pernice 200 cm dolge, 70 cm široke K 18—, 14 70, 17 80 in 21—; zglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4 50, 5 20, 5 70; podpernica iz močnega rižastega gradna. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajajoče se povrne denar. — Cenevnik zastoj in franko. 456 50-9

S. Benisch, Deschenitz, št. 773, Šumava, Češko

Gramofon za 3 K

na mesec dobi lahko vsakdo s 6 ploščami in 200 iglami vred za 36 K; gramofon je izvrsten, torej nobena igrača; jamstvo 2 leti. Ravnokar so izšle **nove** velike slovenske plošče, komad po 3 K; istotam se dobijo nove plošče od 2 K do 6 K ter najboljše igle 1000 po 1'80, 2 in 3 K, kakor

tudi vsi večji gramofoni po jako znižanih cenah; stari gramofoni in drugi godbeni automati se zamenjajo za nove gramofone. Za 4 stare plošče damo eno novo. — Prosimo zahtevajte cenike.

Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. gor.

Na debelo!

Priporoča se

Na drobno!

edina narodna trgovina

galanterijskega, norimberškega in modnega blaga, kakor tudi nagrobnih vencev ter igrač

Celje Prica & Kramar Celje

Graška in Krožna ulica.

511 35-10

Zvezna tiskarna

izvršuje vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela, kakor: zavitke, račune, vabila, lepake, letake itd.

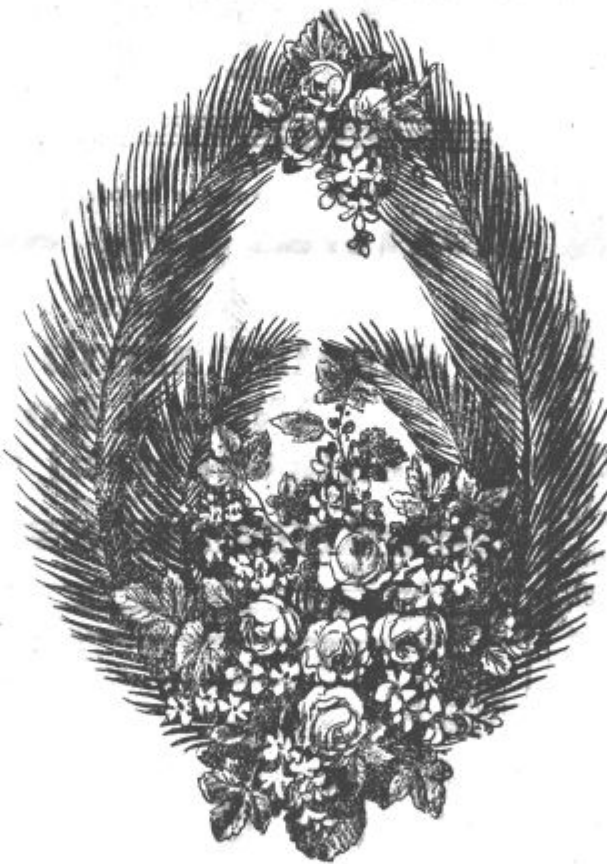

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatino v „Narodnem domu“ v Celju.

Velika izber **novosti**, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. **Naročite cenike.** Postrežba točna in solidna.

Nagrobne vence

v različnih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina
v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzobjavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

Winko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
== prevzame vsakovrstna ==

51 50-37

stavbena zlasti tesarska dela.